

THE B

19786

19786

संस्कृत साहित्यिक
कृष्ण पत्र

स्य

म्यामः॥गर्भकेशश्मश्रुलोमनखहंसागंरा^{नटी}स्नायुंस्थिधमिनीरेतःप्रभृ
तीनिस्थिराणिपितृजानि।मांसशोणितमेहोमज्जहन्नाभियक्कक्षीहंयु^{त्र}
दृष्टमृतीनिमृदूनिमातृजानि।शरीरोपवयैर्वैतवर्त्तहानिवृद्धिःस्थिति
श्चरसजानि।इन्द्रियाणिज्ञानंविज्ञानमायुःसुखदुःखादिकंचात्मजानि।
सत्वजानुत्तरतृवस्यामः।वार्यमारोग्यंवलवर्त्तौमेधसंचसात्मजानि।तत्र
यस्याहृत्तिगोस्तनेप्राक्योदर्शनंभवतिहृत्तिगोहिमहत्वंचपूर्वंहृत्ति

३०५

एतं स किं^{५१} कर्षयति वाङ्मयाच्च पुन्रामध्ये ये^{५२} ह्येहो हृदमभिधायति स्वप्ने
 शुचोपलभते पद्मोत्पलकुमुदाम्रातकाहीनि पुन्रामान्येव वा प्रसन्नवत्ता^{५३}
 च भवति तां ब्रूयात्पुत्रमियं जनयिष्यतीति । तद्विषयं ये कन्यासु भयतिंग
 दर्शनेन पुंसकं । यस्याः पार्श्वद्वयमुन्नतं पुरस्ताच्चिर्गतमुदरं प्रागभिहितं
 तं लक्षणां च तत्तस्यानपुंसकमिति विंशतिर । यस्यामधोरोमराजीनिम्ना
 दोणीभूतमुदरं मायुगं प्रसृतं इति । भवेति चात्रैव तां ब्रूयात्पराः

५१

१८

शौचाचारहितेर्वैताः। महारुणान्प्रसूयंते विपरीतास्तु निगुणान् अंगप्रत्यं
गनिर्हृत्तिः स्वभावादेव जायते। अंगप्रत्यगनिर्हृत्तौ ये भवंती युगा युगाः ते ते
गर्भस्य विज्ञेया धर्मा धर्मनिमित्तजाः। इति सौमतेऽष्टादुर्वेदशास्त्रे गर्भा वक्त्रां
तिशारं नाम तृतीये ध्यायः॥ अथातो गव्या करणं शारीरं व्याख्यास्यामः
अग्निः सोमो वायुः सत्त्वं रजस्तमः पंचेन्द्रियणि भूता त्वेति मनः प्राणास्तत्र
तस्य स्वल्पे वं प्रहृतस्य शुक्रशोणितस्यापि पच्यमानस्य हृत्स्ये वसो ताति

त्रिकाः सत्त्वोचोभवेति। तासां प्रथमा व मासिनी नाम या सर्ववर्णानं व
 मासयति पंचविधं यैश्चायां प्रकाशयति सा ब्रीहे रश्मि दश भाग प्रमाणा मि
 ध्वा^{कूप} पद्म कंठ का धिष्टा^{रुसम} नो। द्वितीया लोहिता नाम षोडश भाग प्रमाणा ति
 लकोलक न्य छ वंग धिष्टा^{मश} नो। तृतीया श्विता नाम द्वादश भाग प्रमाणा च
 म्म हला^{जाई} जगद्वी मश का धिष्टा^{मश} नो। चतुर्थी ताम्रा नामाष्ट भाग प्रमाणा विवि
 ध किं ला स धि^व नो। पंचमी वेदिनी नाम पंचम भाग प्रमाणा कुष्ठ विसर्पा

यदेतस्य मातुं भिदि
 छं त मां स ले छ व
 काशेषु न ल ला ट म
 ह्मोगुल्यादिषु २

विष्टानौ। षष्ठीलोहितिकानामब्रीहिप्रमाणार्थं यं पंचवर्षं दृष्टीपदगजगंडाधि
 षाना। सप्तमीमांसधराब्रीहिर्यप्रमाणभगंडरविद्वर्ध्वर्गोधिष्टानौ। यतो वद
 ती ब्रीहिमुखेनांगुष्ठोद्वयप्रमाणमवगाढं विधे हितिकर्त्ताः खल्वपि संधिधा
 त्वाशयोत्तरमर्यादः भवन्ति चात्र। यथा हि सारः काष्ठेषु छिद्यमानेषु दृश्यते
 तथा धातुर्हि मांसेषु छिद्यमानेषु दृश्यते। सायुमिश्रप्रतिष्ठान्मन्ताणां च ज
 राणां। स्पृष्टाणां वेष्टितांश्चापि कलाभागांस्तु तां चिदुः। तांसां प्रथमा मा
 यु।

यात्वाशयोत्तरं न स्य यः केदस्त्विति हति। देहोष्माणविषयस्तु तां कलेत्याभिधीयते।

उदरेषु ३

सधरायस्यांमांसशिरास्त्रायुधमिनीश्रोतस्योप्रतानासवंति।भवतिचात्रय
 थाविशामृणात्मानिविवर्द्धतेसमेततः।भूमौपेकोहकस्थानेतथामांसशि
 राहयः।द्वितीयारक्तधरामांसस्याभ्यंतरतस्तस्यांशोणितंविशेषतश्चशि
 रासुयत्कृत्वाक्षेत्रभवति।भवतिचात्र।हृत्पृष्ठाभिप्रहिताहृत्पृष्ठाःहृत्पृ
 ष्ठावहेतु।मांसाहेवंहृताक्षिप्रंशोणितंसंप्रसिच्यते।तत्तायामेहोधारामे
 होहिसर्वभूतानामुत्तरस्थमावस्थिषुचमहत्सुचमज्जाभवति।भवति

चात्र। स्थूलास्थिपुविशेषे। तामज्जात्वभ्यंतरे स्थितः। अप्येतरेषु सर्वेषु स
रक्तं मेदमुच्यते॥ शुद्धमांसस्य यः स्नेहः सावसापरिकर्त्रिताप्यमानस्य वा स्नेहो
मेदसः सावसामतो। चतुर्थसिन्धुधरा सर्वसंधिषु प्राणभृतां भवति। भवति चा
त्र। स्नेहाभ्यर्क्षे यथाह्यहेचक्रं साधकप्रवर्तते। संधयः साधकवर्तते संधिष्ठाः श्रेष्ठा
ता तथा। पंचमीपुरीषधरानाम। यज्ञंतः कोष्ठे मलमभि विभज
ति पक्वाशयस्या। भवति चात्र। षष्ठीपिशधराया चतुर्विधं मन्त्रघानमुपपुक्तं

यत्किं संतात्कोष्ठे चतुर्णां त्राणि समाश्रिता। उदकस्य विभजेत मलं मलधरा कला॥

मामाशयात्प्रच्युतं यक्काशयोपस्थितं धारयति । भवति चात्र अशितं रवाहि
 तं पीतं लीढं चैति चतुर्विधं । तज्जीर्यति यथा कालं सोषितं पित्तं तेजसोऽस
 ममीशुक्रधरा नाम या सर्वप्राणभृतां सर्वशरीरव्यापिनी । भवति चात्र ।
 यथा पयसि सर्पिस्तूठश्चेहो रसो यथा । शरीरेषु तथा शुक्रं नृणां विद्या
 निषग्वरः । द्योतुते दृष्टिगोपायैर्वस्ति द्वारस्य चाप्यंधः । मन्त्रश्रोतः यथा शु
 क्रं पुरुषस्य प्रवर्त्तते । क्लृप्तदेह स्थितं शुक्रं प्रसन्नं मनसस्तथा । स्त्रीषु व्याप्य

७
हृत्तश्चापि हर्षात्तत्संप्रवर्त्तते। गृहीतगर्भाणां मासं च वहानां क्वा^{प्रो} तसं वत्स्य
न्यं वरुध्यं तैर्गर्भेणा। तस्माद्गृहीतगर्भाणामा^{प्रो} र्त्तवेन दृश्यते। ततस्तद्वधः प्रति
हृतमूर्द्धमागतमपरं चोपचीयमानम^{प्रो} परेत्यभिधीयते। शेषं चोद्धृतं रमाग
तं ययो धरावसि प्रतियद्यते। तस्माद्गुर्भिण्यः पीनो न्नतपयो धरा स वेति। गर्भ
स्य यच्च ह्यहानौ शोणितं जे। शोणितं केन प्रभवः पुष्पुसः। शोणितं किं दृष्टमव
उदकः सवति वाचत्रयस्त्रयः शेषाणांश्चापियः प्रसादः परेमतः तं पंचमानं

उदरेष्वभमानानामाभ्यानादुक्तसारवत् । यथार्थमूष्माणायुक्तो वायुः श्रोतांसिदारयेत् । अनुप्रविश्य पिशितं वै शीर्षिज्जते तथा ।
मेदसः स्नेहमादाय शिरसि पुनस्तु त्वमाप्नुयात् ३॥

पितेन वातश्चाप्यनुधावतिततोऽस्यां प्राणिजायंते गुहं वस्तिश्च हे हि नः । तत्रा
स्य मथ्यमानस्य ध्यायमानस्य रुक्मवत् । कफशोणितमोसां सारो जिह्वा प्र
जायते । शिराणां तु मृदुः पाकः स्नायूनां तु ततः स्वरः । आशयाभ्यासयोगेन क
रोत्याशयसंभवः ॥ रक्तमेदः प्रसादं हृद्भेदः । मोसास्तृक्कफमेदः प्रसादात्तृषणो
शोणितकफप्रसादजं हृदयं । यहाश्रया हि धमिन्यः प्राणवहाः तस्य वामतः
प्राहाफुफ्फुसश्च हृदि प्राणतो यत्तु क्लोमचं । यथार्थमूष्माणायुक्तो वायुः श्रोतां

सिद्धारयेत्तु। अतुप्रविशपि शितोपेशीर्विभजते तथा। मेहसः स्नेहमाहाय
 शिरास्त्रायुत्वमाप्नुयात् ॥ तद्दृश्यं विशेषेण चेतनास्थानमत स्तस्मिंस्तमसाह
 त्सर्वप्राणिनः स्वयंति। भवति चात्र। पुंडरीकेन सह शोह दृश्यं स्यादधोमुखं
 जायत स द्विकशति स्वयतश्च निमीलति। निद्रां तु वै क्षवीं प्राप्य पाप्मानमुप
 हि शोतिसास्वभावतएव सर्वप्राणिनोऽसि स्पृशति तत्र पदासंज्ञा वहानि श्रो
 तांसितमोक्षयिष्ठः श्रेष्ठाप्रतिपद्यते त हातामस्यानाम निद्रा नवत्यनव

सातामसीत्याज
 विकीर्तकारिकी
 वा २

वेधिनः। सा प्रलयकाले। तमो भूयिष्ठा नाम हस्सुच निशा सुच नवति। रजो
 भूयिष्ठा नाम निमित्रं सत्व भूयिष्ठा नाम दर्श। त्रेहीणा शेष भूनाम नि
 सव दुःखानां मनः शरीर मिता यव तो च नैवां सावे कारका भवति। भवति
 चात्र। हृदये चेतना स्थान मुक्ते। सुश्रुत हेहिनां। तमो भिभूते तस्मिंस्तु नि
 दा विशति हेहिने। निदा हेतु समः सत्वं वाधने हेतु रुच्यते। स्वभाव एव वा हे
 तुर्ग शयान् परि कीर्त्तिते। पूर्व हेहीनु भूस्तौ स्तु भूतात्मा स्वप्नतः प्रभुः रजो

युक्तेन मनसा शृङ्गात्पर्यान्शुमाशुमान्। करणानातुवैगुणेतमराभिप्रवर्द्ध
ते। अथ यन्नपि नृतात्मा प्रसुप्त इव चोच्यते। सर्वतुष्टुहिवास्वप्नः प्रतिषिद्धो न्यत्र
याश्नात्। प्रतिषिद्धेऽपि तु वातवृद्धश्रुतशीणभू। कर्त्तितमद्यनित्यया। नवाहन
कर्मपरिश्रान्तानामंशुक्लवतां मेहः स्वेदकरक्तरसशीणानां च मुहूर्त्तस्य प्रमप्र
तिषिद्धं। रात्रावपि जाअगरितानां। जागरितकालाहर्द्धमिष्यते हिवास्वप्नः। वि
कृतिर्हि हिवास्वापो नाऽम। तत्र स्वपतामधर्मः सर्वहोषप्रकैयश्च। तत्प्रको

स्वश्वासकासप्रतिष्ठाप्य शिरोगो रवारोचकज्वराग्निहोर्वज्यामवन्ति । रात्रि
 पिजापगरितावतांवातपित्तनिमिषास्तएवोपइवाप्तवन्ति । भवेतिचात्र । त
 स्मान्नजागृयाद्वात्रोहिवास्वप्नावं वज्जयेत् । ज्ञात्वाहोषकरावेतौ बुधः स्वप्न
 मितंचरेत् । अरोगः सुमनाद्येव वत्सवर्त्मान्वितोद्युषः ॥ नातिस्थूलकराः श्रीमा
 न्नरोजीवेत्समाः शतंह्वारात्रौ च ये नित्यं स्वप्नजागरणो चित्ताः न तेषां स्वप्
 तां होषो जाग्रतो वपि जायते त्विदं नाशो नित्यात्यि शान्मनः सायाकृया हृदि संभव

त्यसिधातावप्रत्यर्तकैः सशाम्यति । निद्रानाशेभ्योगयोगोमूर्द्धितैलनिषेव
 णागात्रस्योद्धर्तनं चैव तथासंवाहनातिव । शालिगोधूमपिष्टान्नमह्यैरेहव
 संस्कृतैः । नोजनेमधकरं संग्रहं ह्यपमं स्पृश्याहिनिः रसोविलेशयानां च विक्षिरा
 णांतथैवत । दाहासितेहृद्व्याणा मुपयो । गोमवेन्निशि । गायनामनयाना
 निमनो ज्ञानिमहनिव । निद्रानाशे तु कुर्वीत तथा न्यायपिबुद्धिमात्रं ॥ वमेन्नि
 दामियोगे तु कुर्यात्संशोधनानि च । कफमेहविषात्रांशोत्रो जागरणं हितं ॥

हिवास्वप्रश्चर इत्यल्लिङ्गा। जीर्णानि सा रिणां। द्वांद्वं यार्थेष्वसं विति गौ रिवं जं
 नणां क्रमः। निद्वार्त्तस्येव यस्यैते तस्य तंत्रां विनिर्दिशेत्। पीत्वेकमनित्यो ह्यस्य
 मुद्देष्टुर्विद्यताननः न मुंचति मनेत्राभ्यं सज्जम इति संज्ञितः प्राणोदानौ समौ
 स्यातां न द्विश्चोतः यथा स्थितौ। नस्तः प्रवर्तते शब्दः च वयं तं विनिर्दिशेत्।
 यो नायासः श्रमो देहे प्रवृद्धः श्वासवर्जितः क्रमः स इति विज्ञेय इन्द्रियार्थेषु
 बाधकः। सुखस्यार्थप्रसंगित्वं दुःखं द्वेषात्प्राप्तता। शक्तस्य बाधनुत्साहः क

मर्मस्वात्मस्य मुच्यते । उज्ज्वलपानेन निगच्छेत्कोष्ठात्प्राणानिते रितं । हृत्
संपीड्यते वास्यत मुञ्जेन विनिर्दिशेत् । शार्दूलवर्मो वनद्वययोगात्रमन्य
तेन रः तथा गुरुशिरोत्यर्थं गोश्वेतं हि निर्दिशेत् । वाताघोः कारणो वा
युहृद्द्वारं व्याप्य तिष्ठति । सरुच्छोश्च मश्चास्य हृद्देष्टं प्रचक्षते । मूर्च्छा
पित्ततमः प्राया रजः पित्तानिला दुग्धः तमो वातकफा तंदानि द्वांशेषात्
मोतवा । गर्भस्य खलुरसनिर्मिता वाताध्माननिमित्ता च वृद्धिर्भवति ।

न वंति चात्रातस्यांतरेणानामेस्तज्ज्योतिःस्थानंध्रवंस्मृतं। तदाधमति
 वातस्तदेहसेनास्यवर्द्धते॥ अथाणामसहितस्योंतरेणानामेऽपि द्वा
 रपत्यस्यमारुतः उर्ध्वतिर्यग्धस्ताच्च श्रोत्रोऽप्यपियथातथा। दृष्टिश्चो
 मकूपाश्च न वर्द्धते कदाचन। ध्रुवाणामेता निमग्नानामिति धन्वंतरेर्म
 तोऽशरीरेऽपि वर्द्धते द्वाविमो महा। स्वभावंप्रकृतिं कृत्वानय
 केशाविति स्थितिः। सप्तप्रकृतयो न वंति होयैः पृथक् दिशः समस्ते

श्व।भवतिवाच।शुक्रशोणितसंगेगोयोमवेहोषउत्कटःप्रकृतिजायतेतनस्या
मेवहृणंशुणु।तत्रःप्रज्जगद्भुक्तःशतद्वेषीडुर्लभःस्तेनोमत्स्यर्यनायोर्गंधर्वचि
तःसुफुटितकरचरणोत्पूरूपैहृश्मश्चनखकेशःक्रोधाहंतखादीचभवति
अपृतिरष्टलुयोहहःकृतघ्नःकृशपरुषोधमनीततःप्रसापिदुतगतिरटनो
नवास्थितात्माविषयतिचगच्छतिसंभ्रमेणसुप्तः।अव्यवस्थितमतिश्चलदृष्टि
र्महरत्नधनसंचयमित्रः।किंचिदेवविलयत्यनिवृद्धंमारुतप्रकृतिरेषम

७नुष्यः। स्वेदने दुर्गंधः पीतः त्रिष्विनांगस्ताम्रनखनयनतालुजिह्वोष्णालि
 याहितलो दुर्नगो वलियलितरवालित्युष्टे वडुत्तुगु स्मदेषी हि प्रकोपप्रसाहो
 मध्यवलो मध्यायुश्च प्रवर्ति। मेधावीनिधुणामतिविंशुह्यवक्ता ते जस्वी समितिषु
 दुर्निवारचार्यः। सुप्तः सनु कनकपलाशकर्णिकारा नुसे पञ्चे हरिषिवडुतास
 विद्युदुक्ताः नमयात्यणमेहनतेश्च मृदुः प्रणते धपिसात्वं न हानरुचिः प्रवर्ति
 हसहाव्यथिताम्यगतिः समवेहि हरिषितकृतप्रकृतिः। इर्वहीवरनिस्तरा

द्रीष्टिशास्त्रकांडानः मन्यतमवर्षः सुभगः प्रियदर्शनामधकराप्रियः कृतज्ञो
धृतिमान् सहिष्णुस्त्वोत्तुपो वलवांश्चिरग्राही दृढवैरश्च न वर्तति ॥ शुक्लाक्षः
स्थिरकुटिलालिनीलके शोभस्मीवान् जलदमृदंगसिंहघोषः सुप्तः सन् स
कमलहेमचक्रवाकान् संयत्ने हृदि चेतसा शयान् मनोज्ञान् रक्तांतनेत्रः
सुविभक्तगात्रः स्निग्धकुविः सत्वगुणोपपन्नः क्षेत्रज्ञमोमानपि गुरुराण
ज्ञयो वल्लासप्रकृतिमानुषः ह्येयकः दृढशास्त्रमतिः स्थिरमित्रधनः

परिशुणपचिरात्यदहाति वडु। परिस्थितवाक्यपदः सततं पुरुषगानकरश्च
 न वेवमहा। द्वयोर्वीतिस्त्राणां वापि प्रकृतानां तुल्यत्वात्। ज्ञात्वा संसर्गज्ञावेद्यः प्रकृ
 तीरमिनिर्दिष्टेति॥ प्रकोयो वान्यभावो वा ह्ययो वानोपजायते। प्रकृतीनां स्वभावेन जा
 यते तु गतायुषः॥ विषजातो यथा कीटो न विषेण विपद्यते। तद्वत्प्रकृतयो मर्त्यं जा
 न्नुवेति न वा धितुं। प्रकृतिमिह न शृणां भौतिकी केचिदाहुः पवनहहनतो यैः की
 र्तितास्तास्तुतिम्। स्थिरविपुलशरीरपार्थिवश्च समावात्। अचिरश्च चिरजी

वीनामसः श्वेत्सहस्रिः शौचमास्ति क्यमभ्यासो वेदपुरुषु रजने प्रियातिष्ठित्वमिड्या
च ब्रह्मकायस्य लक्षणं माहात्म्यं शौच्यमाज्ञा च सततं शास्त्रबुद्धिता ॥ मृत्यानां भरणं वापि
माहेन्द्रकायलक्षणं ॥ शीता तया सहिष्णुत्वं ये गुण्यं हरिकेशतः ॥ प्रिया वाहित्वमत्येतद्
रुणं चोपि मां कायलक्षणं मध्यस्थत्वा सहिष्णुत्वमर्थस्यागमसंचयो महाप्रसवशक्ति
श्च कोवेरकायलक्षणं गंधप्रियत्वं च दृश्यवाहित्वकामिता ॥ विहारशीतता चैव गंगा
धर्वकायलक्षणं ॥ प्रायकारी हृदाद्यानो निर्मयः स्मृतिवान् शुचिः रागमोहमहद्वे

श्रीवीर्जितोयमत्ववान्। जयव्रतव्रह्मचर्यं हि माध्ययनमेवितं। ज्ञानविज्ञानसंयन्त्रा
 मृषिसत्त्वं विदुर्नरं॥ मृषिसत्त्वं विदुर्नरं। सत्त्वे ते मात्त्विकाः कायाराजसारक्तनिबोध
 मे। ऐश्वर्यवंतरोद्वेचश्चरं चंडमसूर्यकं। एकाग्रिने चोषधिकमासुरं सत्वमीहशं
 तीहोमायाविनेभारं चंडमायान्वितं तथा। विहारहारचपलं सत्त्वं विदुर्नरं
 प्रवृद्धकामं सेवीवायुजस्ताहारएवच। अपमर्षणो न वस्थायी। शाकुनं कायलह
 रं॥ एकांतग्राहिता रोडुमसूर्याधर्मवाह्यता। मृशमात्रे तमश्चापिराज्ञसंका

यत्नज्ञां॥ उच्छिष्टाहारताते ह्योसाहसप्रियता तथा। स्त्रीलो लुपत्वेनेर्ध्वज्ययेशा
चंकाट्यत्नज्ञां॥ अयं विभागा मालस्यंदुःखशीलमस्यकं। लो लुपेचाप्यहा
तारं प्रेत सत्वं विदुर्नरं। षडेते राजसाः कायास्तामसांस्तु निबोधमे। दुर्मधस्त्वं
मंदता च स्वप्नेषु न नित्यता। निराकरिष्णुता चैव विज्ञेयाः पाशावायुणाः। अथ नवस्थि
ततामोखं न सत्वं सत्त्वित्वा र्थिता। परम्यरा निमर्दश्च मत्स्य सत्त्वस्य लक्षणां। एक
स्थानरतिर्नित्यमाहारे केवलैरतः। वानस्य त्यो नरः सत्त्वधर्म कर्मार्थवर्जितः। इत्ये

तेविविधः कायाः प्रोक्ता वेतामसास्तथा। कायानां प्रकृतिं ज्ञात्वा त्वनुसूयां क्रियां
 चरेत्। महाप्रकृतयस्त्वेतारजः सत्वतमः कृताः। प्रोक्ता लक्षणाः सम्प्रकृति
 प्रकृतांश्च विज्ञावयेत्॥ इति गर्भव्याकरणे शरीरं चतुर्थं समाप्तं॥ ॥ अथातः
 शरीरं संख्या व्याकरणं शरीरं व्याख्यास्यामः॥ शुक्रकोणितं गर्भाग्नयस्थमात्म
 प्रकृतिविकारसंमुखितं गर्भं इत्युच्यते। तं च चेतनावस्थितं वासुर्विभज्यते। ते
 जा एतयंचति। आयः क्लृप्यंति। पृथिवी सं हि ति। आकाशो विवर्धयति॥ एवं विव

धितः। स्यहाहसपाहजिह्वाघ्राणिकर्षनिर्वाहिसिरंगैरुपेतस्तदाशरीरमिति
संज्ञां लभते। तच्च षडङ्गं। आत्माश्च तसोमध्यं यंच मंषष्टीरडिति। अतः परंप्रत्यं
गानिव ह्येते। रमस्तकोहरपृष्ठनाभिललाटनासाविवुक्वस्तिग्रीवाइत्येता एके
काः कर्णत्रयं त्रैश्वर्यं सगंडुकह्लास्तनचषणापाश्चस्फिक्रजानुवाहुरुध्नृतयोदे
देविंशतिरंगुलः श्रोतांसिवह्यमाणानि। एषप्रत्यंगविभागउक्तः। तस्य पुनः स्यंख्या
नं। त्वचः कलाधतवोमलाहोषायकृत्वाहानौफुफुस्यउंडुकोहृदयआमाशयअं

त्राणि वृक्षोऽथोतां सि। कंदु राजानि क्व वरि ऊवोः से विन्यः संघाताः सीमेता इत्युक्तं
नि संधयः सायव। पेशो मभर्माति विरोध मिमो योग वह निशोतां सि च। त्वचः स
स ज्ञात्रायाः सप्त धातवः सप्त "सप्त शिशु शतानि। पंचपेगी शतानि त्रवस्ना युश
तानि त्रीण्यस्थि शतानि। द्वे दशोत्तरे संधि शते। सप्तोत्तरे मर्म शतं। चतुर्विंशति
धमित्यस्त्रयोहोषास्त्रयो मत्तानवशोतां सीति समासः। विस्तरोत्त ऊं ई। त्वचो मि
हिताः। कला धातवो मत्ता होषाय ह स्त्री हानौ पु पु स ऊं डु को ह दयं ह वृक्षो च।

शायस्तवाताशयः पित्राशयः शेषाशयोरक्ताशय इषामाशयः पक्वाशयो मूत्रा
शयः स्त्रीणां गर्भाशयो ह्यमरुति स हि त्रिव्यामान्यंत्राणि पुंसां स्त्रीणामर्द्धव्यामर्हन्ना
नि। श्रवणानयनवहनश्चाणुहमेकाणि नवश्रोतांसिनराणां वहिर्मुखानि। एता
न्येव स्त्रीणामपराणीच त्रीणि द्वेस्तनयोरधस्तादृक्कवहंव। षोडशकंडरास्तासां
चतस्रः पादयोस्तावत्पोहस्तपादग्रीवाहृष्टेषु। तत्र हस्तपादगतानां कंडराणां म
स्तु। चतस्रश्चाप्यप्ररोहाः। ग्रीवाहृदयनितंबिनीनां त्र्यध्वेमागगतानां मेढं। ओ

लीष्टनिवंधिनीनामध्येमागतानो नितेवः मूर्द्धोरुहो हृदि पिंडादीनां च। मांस
 सिरास्तोषस्थिजात्यानि प्रत्येकं चत्वारि तानि मण्डितानि वंधुत्फल्क संश्रितानि
 परस्परनिवहानि। परस्परसंश्लिष्टानि परस्परगवाहितानि चेति। येर्गवाहित
 मिहंशरीरं। यद्गुर्वास्तेहस्तयाहग्रीवामेदेषु। महत्पोमांसरज्ज्वश्चतस्रः १९
 वंशमुभयतः यैरा निवंधनार्थं द्विवाह्येऽप्यभ्यंतरे च दोषसम्ये विन्यः शिरसि वि
 नक्ताः यंच। जिह्वासेफसोरेकैकास्ताः परिहर्तव्याः शस्त्रेण चतुर्हवास्ताः

संघातास्तेषां त्रयो जानुगुल्फवंहोषु। एतेनेतरसु किञ्च वाह व्याख्यातो त्रिकशि
रसोरेके कश्चतुर्हो वसीमेताः युद्धराः संघातास्ते खल्यष्टदशो केषां त्रीणि सष
ष्टान्यस्मिन्नातानि चेदवादिनो माषन्ते। शल्यतंत्रे त्रीण्येव शतानि। तेषां विंशमस्मि
न्नातं शाखासु सप्तदशोत्तरं श्रोत्रियाश्चष्टष्टोदशो रस्सु। ग्रीवी प्रत्यूहं त्रिषष्टिः
एके कस्यां तु पादां गुल्यां त्रिणि तानि पंचदशानि त्वकूर्चगुल्फसंश्रितानि दश। पा
द्व्यामेकं जंघायां द्वे। जानुन्येकमेकमूराविति त्रिंशदेवमेकस्मिन्सक्यनित्तवं

प्राणकर्णग्रोवाहिकोवोषुतरगतौ सारेयथातिष्ठंति नूरुहाः। अस्मिन्सादेस्तथा
हेहाप्रियेतेहेहिनांध्रवं। तस्माच्चैरविनष्टेषुत्वद्वांसेषुगरीरिणां। अस्मीनिनवि
नश्यांतिसाराण्येतानिहेहिनां। मांमान्येननिवहानिशिरानिःस्नातुमिस्तथा। प
स्मीन्यालंबनेकत्वानशीर्येतेपतंतिवा। संधयस्तद्विविधाः। चेष्टावंतः स्मिरश्च। रा
गवास्तुहन्वाः कषांचचेष्टावंतस्तसंधयः। शेषास्तसंधयः सर्वेविज्ञेयास्तस्मिरा
बुधैः। संख्यातस्तद्विशेषेरेद्वेज्ञेते। तेषांशाखास्वष्टषष्टिरेकोनषष्टिःकोष्टे। यी

वां प्रत्यर्द्धं अशीतिः एकेकस्यानुपादांगुल्यां त्रयस्त्रयोदा वंगुणे ते च तुर्दशजातु
 गुल्फवंहतलोष्टे कैक। एवं सप्तदशैकस्मिन्मकुनिमवन्ति एतेनेतरसिक्खिवा
 द्व्यारव्यातो। त्रयः कटी कपालेषु हृदयकोमनिवद्धास्वष्टादन्। दशानपरिमा
 णाहंसमूलेषु। एकः काकलके। नासायांच। द्वौ द्वौ वर्त्ममंडवजौ ते त्राश्रयगंडक
 र्त्तशंखेष्टे कैकः द्वौ हनुसंधीदावुपरिष्ठाद्वोः शंखयोश्च। ये च शिरः कपालेषु
 एको मूर्द्धित एते संधयोष्टविधाः। तद्यथा। कोरोउहृखलसामुडप्रतरुन्नसेव

नीवायसं तुंडमंडुतशोरवात्ताः। तेषामंगुलिमणिबंधगुल्फजानुकूपरिषु केशः
संधयः। कक्षाबंधाणदशनेषु ह्रस्वलाः कक्षाबंधदशनेषु संपीठगुहमगनितं
वेषु सामुद्राः यीवाष्टवंशयोः प्रतरः शिरः कटिकपालेषु च न सेवनी हन्या
रुजयतस्तु वाष्टुंडा प्रायेण व्याख्याताः। भवेति चात्र। अस्यां तु संधयो ह्येते के
वद्याः परिकीर्तिताः पेशीस्नायु शिराणां तु संधि संख्या न विद्यते। न वस्त्रासु
शतानि तासां शरवासु षड्भूतानि। द्वे शते त्रिंशच्च कोष्टे यीवायां प्रसूदस्यतिः

एकैकस्यां तु पादां गुल्यां षट्। निचितास्त्रिंशत्। तावन्त्य एव तत्तत्कुर्वन्त्ये पु। ता
 वन्त्य एव जंघायां दश जानुनि। चत्वारिंशद्द्वयो। द्वावन्त्ये। शतमध्य द्वमेव मे
 कस्मिन् समक्य निनवन्ति। एते ते तत्तत्संविद्यवाद् च व्याख्यातो। षष्टिः क द्यो।
 दृष्टे शीतिः पार्श्वयोः षष्टिरस्य त्रिंशत्। षट्त्रिंशद्दीवायां मूर्द्धि चतुस्त्रिंशत्। ए
 धं नवस्त्रा सुशतानि व्याख्यातानि। महास्तोयोस्तु कं उरेति संज्ञो। नवन्ति च।
 च। स्त्राश्चतुर्विधा विषयस्तस्य सर्वा निबोधमे। प्रतानवत्यो द्वाश्च दृष्ट्यश्च

शुखिरास्तथा। प्रतानवत्यः शारवा सुसर्वसंधिपुत्रा प्यथ वृक्षास्तु कंदराः सर्वा विज्ञेयाः
कुशले रिह। आमपक्वा ग्रायां तेषु वसो च शुखिराः खलु॥ पाश्चैरमित पृष्टे पृष्टे पुलाशु
खिरस्यथ। नौर्यथा फलका स्त्रीणी बंधने वर्द्धमिर्युता। मारुतमानवेह सुतुल्यता सुस
माहिता। एवमेव शरीरे स्मिन्ना वंतः संधयः स्मृताः स्नायुभिर्वर्द्धमिर्वद्वास्ते न मरा स
हानराः। मध्यस्थानि न वाये श्यो न शिरान च संधयः। व्यापाहिता सथा हनु र्यथा म्ना
पुशरी रिता। यः स्नायुः प्रविजामाति वाद्याश्चाप्यंत रा सथा। मरुं शल्पमा हनु

देहात्तत्राक्तोतिहेहिनां। यंचयेशासंशतानिभवति। तानिचत्वारिंशतानिशाखा
 सु। कोष्टेषुद्विःशोवांप्रसूदंचतुस्त्रिंशत्। एकेकस्यांतुयाहंगुल्यांतिस्रस्त्रिः
 पंचदशादशाप्रयदे। यादोयद्विंशच्चसंनिवि। एसावत्यएव। दशगुल्यतल्लयो
 गुल्यजान्चोदंशोविंशतिः पंचजानुनिविंशतिरुदौ। दशत्वंसतो। शतमेव
 मेकस्मिन्प्रवति। एतेनेतरस्यविश्ववाहव्याख्यातो। तिस्रःपायोएकास
 ठेसेविन्यामपञ्चद्वेषणयोः स्मिजोः पंचपंचद्वेवस्त्रिंशिरसिपंचोदरेनाभ्याम

काष्ठेणोर्ध्वं निविष्टः पंच पंच हीर्घाः षट् पार्श्वयोः स्मिन्नेः पंच पंच देवस्मिन्नि
स्मिन्नेः पंच देवस्मिन्नि (हस्तवत्तु सिद्धि सा का सो प्रति स मं ता त्सा ह्वा ह्वा द्या मा श य योः
षट् यत्तु ल्प्री हें दु वे पु ग्री वा यो च त सः दे ने च से च्चे य ए ह्वाः ए के का का ल क
ग ल योः दे ता लु न्ये का जि ह्वा यो दे उ ए योः दे ना बा यो गं ड यो अ त स दे ते त्र योः
दे क र्ण योः च त स्तो त्ता टे ए का शि र शी ति ए व से ता नि पंच पे त्री श ता नि भ व ति
चा त्र शि रा स्ना ध स्मि य र्वा ति सं ध य अ न्ना री रि तां ये शी निः स ह्वा न्य त्रा व ल व

तिभवंत्यतःस्त्रीणां तु विंशतिरधिकारिका दशा। तासां सप्तनयो रेकैकस्मिन्नयंचयंचयौ
 दनेतासां परिहृदिः। अपत्यपथे च तस्तः तासां प्रसूतो तेभ्यं तरतो द्वे मुखे अत्रि
 ते। दाह्ये च हस्ते द्वे गर्भाश्चिद्वसं प्रितासिस्तः। शुक्रार्तवप्रवेगिन्यसिस्तएवपि न
 पक्काशयमध्ये गर्भाया यत्र गर्भासिष्ठति। तासां बहुलायेत्यः स्मृत्वा एषु एषु च
 न हस्वदीर्घस्थिरमृदुस्पर्शा कर्कशाभावाः संध्यास्थिनिरास्नायुप्रबुद्धकायया
 प्रदेवांश्चभावतएवभवन्ति। भवति चात्र। पुसां येत्यः पुरस्ताद्याः प्राक्तावंशे ए

मुष्कजाः। स्वाणामाहत्यतिष्ठंति फलमंतर्गतं हिताः मर्मशिराधमिनीश्रोतसामन्यत्र वि
प्रागः भवंति चात्र। संखनाभ्याकृतियो निष्पावत्तमाघकोर्त्रिता। तस्यासृतीये
त्वावर्त्तेगर्भशय्याप्रतिष्ठिता। यथा रोहितमत्स्यास्यमुखं भवति रूपतः तत्संस्था
नांतथा रूपगर्भशयां विदुर्बुधः। अणुशोभिमुखः शोतेगर्भशयोस्त्रिधाः। स योनिं
शिरसायाति स्वभावात्प्रसवंप्रति। त्वक्यं तस्य देहस्य सोयमंगविनिश्चयः। शाल्य
ज्ञानादृतेनेव वक्ष्यते गेपुकेषु चित्। तस्मात्त्रिः स गायं ज्ञातमिच्छता। शाल्यजीविता

धारयित्वा मृतं सम्यक् दृष्टव्यं गे विनिश्चयः। प्रत्यक्षतो हिय हृष्टं शास्त्र हृष्टं च यद्भवे
 त्। ममायतनस्य दुर्भयं भूयो ज्ञानविवर्द्धनं। तस्मात्समस्ता गात्रस्य विषोय हतमहं
 हीर्घव्याधिपीडितमवर्षाति कं निःकृष्टं त्रपुरीषं पुरुषं मवहं त्यामायगायां निव
 दं यं ज र स्यं मुं ज स ल्क स कुश गणा दे। नामन्य तमेना वेष्टितां गप्र त्यंगमप्रकाश
 हेतो वक्ष्ये ते त्। समवत्र कुपितं चो हृत्य ततो हे हं स स रात्रा दुमीश वा स वेत्तु व
 ल्कं ज कूर्वी नामन्य तमो न गनेः गने श्वपृष्य त्वगादीन् स र्वा नेव वा ह्याभ्यं तरा

नृयंगप्रत्यंगविशेषान्यथोक्तानुवहयेवक्तव्या। शोकोचात्रनवतः। नशक
चक्षुषाद्विष्टेदेहेः सूक्ष्मतमोविभुः दृश्यते ज्ञानचक्षुर्भिस्यपश्यक्षुर्भिरवच
शरीरेवेवशास्त्रेचदृष्टार्थः स्याद्विशारदः। दृष्टकृतास्यांसंदेहमवयोह्याच
रोक्त्रियां॥ ॥ इतिशरीरसंख्याव्यावरणेशरीरं नामयंचमंसमाप्तां॥ अथ
तः प्रत्येकंमर्मा निर्देशशरीरं व्याख्यास्यामः। सद्योत्ररंमर्मेशते। तानिम
र्माणिपंचात्मकानिभवन्ति। तद्यथा मोसमर्माणि। शिरमर्माणि। स्नायुम

म्मीणि। अस्मिन्मम्मीणि। संधिमम्मीणि चेति तत्खलु मांसं शिरास्त्राप्रस्मि संधिव्य
 त्तिरेवे। एतान्यानि मम्मीणि भवेति। यस्मान्नोपलभ्यंते। तत्रैकादशमांसमम्मीणि
 एकचत्वारिंशच्चिरामम्मीणि। सप्तविंशतिस्त्रायुमम्मीणि। अष्टवस्मिन्मम्मी
 णिविंशतिः संधिमम्मीणि चेति। तदेतत्सप्तोत्तरं मर्मशतं। तेषामेकादशोक्तस्मि
 न्नक्षत्रानि सवन्ति। एतेनेतरमविक्रियोद्गृह्याख्यातो। उदरोरसोर्द्धदिशः।
 चतुर्द्दिशश्च। शिवायां प्रसूदं सप्तविंशति। तत्र मविक्रियमम्मीणि शिषत

त्वारिशिंगाटकान्येकोधिपतिरिति। तत्र तत्र हृदयेन्द्रवस्तिगुहस्तनरोहितानिमां
 समर्माणि। नीलाधमिनीमातृकाशृंगाटकायांगसुपनीफलास्तनमूलायात्मापाप
 स्तंभहृदयातामिपार्श्वे द्वे द्वे हृतीत्तोहितारखोर्व्यः गिरामर्माणि। आपाणि विष्टपकरी
 धरकूर्चकूर्चगिरोवस्तिहिप्रमांसविधुरोहेपाः स्नायुमर्माणि। कटीकतरुणानि
 तंवांसफलकशंखास्यस्थिमर्माणि। जानुकूर्यगमीमताधिपतिगुह्यमर्माणि। वे
 धककुंहरास्मिकृतं हृदयस्य सवर्तकृताकाटिकाश्चेत्ति संधिमर्माणि। जा

लहदयकुर्वचकुर्वचिनेकुर्वचिनेद्वस्तिज्ञान्वाणुर्वीलोहिताख्याणिविटपंचेति। ए
तेनेतरसक्थिव्याख्यातं। उदरोरमेस्तुद्वंस्तिनामिहदयस्तनमूलस्तनरोहि
तान्यपलायन्यपस्तनौचेति। १४४ममोणितुकटीकतरुणककुंदरनितंवगार्थमं
धिवृहत्संमफलकान्यंमौचेति। वादुममोणितुशिषतत्वहदयकुर्वचकुर्वचिशिम
मोणितुजुवाणरुद्धचतस्तोधमिन्यः। १४५मातृकाः द्वेहकाटिकेदेविकेदे
फलोद्वाचपांगोदावावत्रोद्वावुतांज्ञयोद्वोशंखोएकासुपनीपंचमीमंताश्च

येतानिपंचविंकल्यानिभवन्ति। तद्यथा। मद्यः प्राणहराणि कालांतरप्राणह
राणि विप्रत्यघ्नानि वैकल्यकराणि रुजाकराणीति तत्र मद्यः प्राणहराणि एकोन
विंशतिः कालांतरप्राणहराणि त्रयस्त्रिंशत्। त्रिणि विप्रत्यघ्नानि चतुश्चैतवारि
शदेकल्यकराणि। अष्टौ रुजाकराणीति। भवन्ति चान्न। शृंगाटकात्पथिपतिः शं
खोक्तं हजिरोरुदं। हृदये वस्तिनामोचघ्नं तिस्रो हतानि तु॥ वक्षो वसर्माणि मीमं
ततस्तस्मिन् द्वे वस्तयः कटी कतनुणे मंधापा र्थजो हृदती नु यो या। नितवस्ति

तिचेतानिकात्मांतरहराणिच॥ उच्चेपोस्यपनीचेवविशत्यघ्राणिनिर्दिशेत्। लो
हिताख्याणिजान्पूर्वाकृच्चोविटपकृष्यशः। कुकुंदरेकहधरेविकरेसकृका
टिकैः। अंसांसफलकापांगनीलेमन्येफलोतथा। वेकल्पकरणात्यादुरावर्त्तो
द्वौतथैवच। गुल्फोद्वौमणिवेधौद्वौद्वेद्वूर्चशिरंसिच। रुजाकराणिजानी
यादृष्टेवेतानिबुद्धिमान्॥ त्रिष्राणिविद्वमात्राणिघ्नंतिकात्मांतरेणवामम
णिमोसशिरास्त्राघस्थिसंधिसन्निपातास्तेषुस्वभावतएवविशेषेणप्राणा

स्तिष्ठंति। तस्मात्तन्मन्त्रस्वमिदं तास्तंस्तान्भावान्प्रतिपद्यन्ते। तत्र सद्यः प्राणहर
ण्यग्रेयान्यग्निगुणेष्वुद्गीर्णेषु प्रपद्यन्ति। कालो तत्र प्राणहरण्यग्रेयान्यग्निगु
णेष्वुद्गीर्णेषु क्रमेण च सोमगुणेषु कालो तत्रेण प्रपद्यन्ति। विशाल्य प्राणहरण्यग्रे
यथानि शाल्यमुखावरुद्धोपावहंत वायुस्तिष्ठति तावज्जीवत्युद्धतशाल्यो म्रिय
तेषां काल्यतिशाल्यो वा जीवति। वैकल्यकराणि सोम्यानि सोमो हि स्थिरत्वादेत्या
व प्राणवत्त्वं वनं करोति। रुजा करण्यग्निवायुगुणभूयिष्ठानि। विशेषेण तौरुजा

कारौ। पञ्चभौतिकी चरुजामादुरेके। केचि ह्यहुं म्मासादीनां पञ्चानामपि म
 स्तानां समृद्धानां समाध्यायात्ययः प्राणहराणि। द्विहीनानां विशत्यप्राणहराणि। त्रिहीनानां
 वैकल्पकराणि। एकस्मिन्नेव रुडाकराणीति। यतश्चैवमन्तोस्मिन्मर्मस्वप्तिहतेषु शोणि
 तागमनं भवति। भवन्ति चात्र श्लोकाः चतुर्विधयास्तु शिरः शरीरप्रायेण तामर्मसु
 याम्ने विष्णुः स्नायुस्मिमां सानितं येव संधान् सन्तर्प्य देहं प्रति प्राययन्ति। ततः ह्यते म
 र्मलिताः प्रवृद्धः समन्ततो वायुरभिस्फुलिता। विवर्धमानस्तु समातरिश्वा रुजस्तु

तीव्राः प्रतनोति काये। रुजाभिभूतं तु ततः शरीरं प्रलीयते न उपति वास्य संज्ञा। अ
तोऽस्य शल्यं विनिर्हर्तुं मिथुनमर्माण्येन उपरीक्ष्य कर्षेत्। एतेन शोषं व्याख्यातं। त
त्र सद्यः प्राणहरं मते विद्वं कालांतरेण मारयति। कालांतरं प्राणहरं मते विद्वं वैक
ल्पमापादयति। विशल्य प्राणहरं च वैकल्पकं कालांतरेण क्लेशयति रुजां च
करोति रुजा करमतीव वेदनेन भवति। तत्र सद्यः प्राणहराणि मद्यरात्रा म्यंतरा न्मा
रयन्ति। कालांतरं प्राणहराणि यज्ञान्मा माहातेष्वपि तु हि प्राणि कदाचिदाशुमार

चंति। विशाल्य प्राणाहराणि वै कल्पकराणि च कदाचिदभिहितानि मारयन्तीति
 अत उद्धर्ममोक्षाना निव्याख्यास्यामः। तत्र पादस्या गुणैर्गुल्योर्मध्ये हि प्रमि
 तिर्ममो तत्र विदुष्याहेया केन मरणां। मध्यमो गुलामानुपूर्वो मध्ये यादत - म्य
 तत्तद्ददयंतत्र रुजा मिर्मरणां। हि प्रस्योपरिष्टं दुमयतः कूर्चस्तत्र पादस्य भ्र
 मता वेपथुमवतः। गुल्फसंधेरधुमयतः कूर्चशिरस्तत्र रुजा शोफोपादजं
 धयोः संधाने गुल्यस्तत्र रुजास्तद्ध्रयादखंडया। पाप्मिप्रतिजंघामध्ये इंद्वस्ति

स्तत्रशोणितहृद्येणामरणां। जंघोर्वः संधाने जातुस्तत्रस्वेजता। जातुनजर्द्धं
भयतस्त्र्यं गुले ज्ञाणा। तत्रशोणित्यानिहृदि सध्वसक्छितां च। असुमध्ये जर्च
तित्रशोणितहृद्यात्माक्छिशोषः ऊर्ध्वं जर्द्धं मध्यो वंश ए संधे रुरु मूले-लोहि
ताख्यं तत्रलोहितहृद्योगमरणां। पक्षाघातो वा सक्छिशोषो वा। वंश ए वषयो
रेतरे विटपंतत्रषाद्यमल्पशुक्रता वा। एवमेतान्येकादशसक्छिमर्माणि व्या
ख्यातानि। एतेनेतरसक्छिवाहव्याख्यातौ विशेषतस्तु यानि सक्छियुक्त

ज्ञानुविटया नितानिमलिबंधकूपरशकसंधारण। यथा वृषणा वंशणयो रंतर
 दिवपमेवेवसुः कस्योर्मध्ये कसंधरंतरस्मिन्निद्वेत्त एवोपद्रवाः। विशेषतस्त
 मलिबंधे कुंडता। कूपरशख्ये कुलिपहाघातः कसंधरे। एतेनेतरवाहुर्व्याख्या
 तः। एवमेतानि वल्लुखित्वा रिशतशारव्यासुमम्मीणि व्याख्याति। अत ऊर्ध्व
 मुदरोरसोर्मम्मीणि व्याख्यास्यामः॥ तत्र वातवर्जो निरसनं स्थूलां त्रप्रतिवद्धं
 पुरं नाम मर्म तत्र सद्यो मरणं। अत्यमो स जोतिताभ्योतरतः कषो मूत्राशयो

वस्तिस्त्रापिसद्योमरणंश्चस्मरीव्रणादते। तत्रापुनर्यतोमिन्नेनजवति। एक
तोवाभिन्नेमूत्राद्याव्रणोभवति। मतुयस्तेनोपक्रांतोरोहति। पक्वामाशययोर्मध्ये
शिराप्रभवोनाभिःस्त्रापिसद्योमरणं। स्तनयोर्मध्यमधिष्ठायोरम्यामायैत्राय
हारं सत्व रजस्तमसामधिष्ठानं दृश्यं। तत्रापिसद्योमरणं स्तनयो रधस्ताद्यु
त्तमप्रयत्नः स्तनमूले तत्र कफशर्णाकोष्ठतया त्रियते। स्तनचूचुकयो रूर्द्ध्वं स्तन
रोहितो तत्र लोहितशर्णाकोष्ठतया कासश्चासाम्पोच त्रियते। स्तनं त्र्यं कृष्टयो

४५ रक्षसात्यर्षिपरिभागयोरपत्तायो। तत्र रक्तेन हृद्यमावेगतेन मरणे। उभयत्रोभयोना
द्योवातवदेव्यपस्तमौ। तत्र वातपूर्णकोष्ठतया कासश्चासास्यामरणे। एवमेत्यनु
दरोऽसोर्द्धद्वामर्मातिव्याख्यातानि। अत ऊर्ध्वं हृष्टमर्मातिच व्याख्यास्यामः। तत्र
हृष्टवंशमुभयतः प्रतिश्लोणिकोऽमस्तिनीकटीकतदुलोनाममर्माणा। तत्र श्लोणि
तदुयात्यां दुर्वि। वलोहीनरूपश्च विद्यते। पाश्चर्योर्द्धधनवाहुर्नागे हृष्टवंशमुभय
तः कर्तुं हरे तत्र ~~स्य राजानमधः~~ कार्यवेष्टे एष्टोतश्चाश्लोणिको

दुर्गोऽपर्याप्तशालाद्यादौ नोपाश्रितत्वं प्रतिवक्ष्ये नितं वै ॥ तत्राधः कायशोषादौ चैव व्या-
चमराण्यधः पार्श्वतिरप्रतिवक्ष्ये उघनपार्श्वमध्ययोस्तिर्यग्गूर्ध्वचंडाघनात्याश्वसंधी ॥ त-
त्र नोहितपूर्णकोष्ठतया म्रियते ॥ स्नानमूलादुत्तरतः १२ वंशस्य वृहत्स्ये ॥ तत्र शोणि-
तानि वृत्तानि विभिन्नरूपद्वंद्वे विद्यन्ते ॥ १२ वंशपरिपृष्टवंशमुभयतः स्त्रिकसे निवद्धेऽप्यस-
फलको ॥ तत्र वाक्षोः स्वापशोषौ ॥ बाहुमूर्ध्नि ग्रीवामध्मेऽस्योष्ठस्कंधबंधना वंशो ना-
मतित्रसध्वबाहुताः एवमेतानि चतुर्दशममूर्ध्नि व्याख्यातानि ॥ अत ऊर्ध्वं

जलुगता निव्याख्यास्यामः॥ तत्र कंठनाद्यामुभयतश्च तस्योद्धमन्योद्धेनीत्वे द्वे च
 मन्ये व्यत्वासेन। तत्र मूत्रकतास्वरैवेकस्यर्मरमग्राहिता च। श्रीवाउ सुभयतश्च त
 सश्च तस्तः शिरामातृकास्तत्र सद्यो मरणं। शिरो ग्रीवाद्यो संधाने क्वकांटिको तत्र
 चल मूर्द्धता। कर्णदृष्टतो धः स्थिते विधरे। तत्र वाधिर्यं घ्राण मार्गं सुभयतः श्रोत्रो
 मार्गं प्रतिवद्धेभ्यं तरः फलो। नामर्ममणी। तत्र गंधज्ञानवधः। मूषुछांतयो रधो
 ह्योर्वा दुतो पांगो तत्रांध्यं दृष्टुपद्यातो वा। क्वो परिनिम्ना वा वज्ञेति त्राप्याध्यं ह

स्युपघातोच्चा। क्रवोरंतोपरिकर्णान्नत्वाटयोर्मध्ये शंखौ तन्न सद्यो मरणां। शंपरव
यो रूपरिक्ते शंते उद्भेयो। तन्न सन्नस्यो जीवेत्पाकात्यति तन्न शल्पो वा नो इत शल्पः। म्रुवो
र्मध्ये स्थपनी तन्नोद्भेयत्वं। पंचसंधयः शिरसि विभक्ताः सीमंताः तन्नोन्माह मय वि
त्तमात्रोर्मरणां। ध्रुवा शोत्राणि जिह्वा संतर्प्य लीलां शिराणां मध्ये शिरसः सन्निपातः शं
गाटकानि तानि च त्वारिमर्माणि तत्रापि सद्यो मरणां। मस्तकाभ्यंतरोपरिष्ठाद्विरासंधि
संनिपातो रोमावर्शोधियतिः तत्रापि सद्य एव मरणां। एवमेतानि सप्तविंशद्द्वंद्वजुगता

निमग्नाणि व्याख्यातानि । भवेति चात्र । ऊर्ध्वः शिशयि विटये च सकलपाशैरेकैकं
 युलिमिताः सनमूलपूर्वो विचंगुलद्वयमिते मणिबंधगुल्फे त्रीण्येव ज्ञानुनियं रं
 हकृष्णशभ्यं हृदस्ति कृचगुहना । भवदंति मूर्द्धि च त्वारिपंचगत्ने दशायानि च द्वे ।
 तानि स्वपाणितलकुंचितसंमितानि शेषाण्येवे हि परि विस्तरतो गुल्फो द्वे । एतत्
 माणमभिधीह्य वदंति तज्ञाः शस्त्रेण कर्म करणं परि हृत्य कार्यं । पाशैर्निघातित
 मपि हनिहंति मर्म तस्माद्दिमर्म सदृशं परि वर्जनीयं । छिन्नेषु पाणिसु च शेषेषु

शिरानराणां संकोचमप्युरसगल्फमतो निरेति ॥ प्राणामितं व्यसनमुग्रमतो मनुष्यः
संविन्नशारवतदुवन्निधनं नयाति ॥ हिषेषु तत्र सतलेषु हतेषु रक्तं गच्छत्यतीव यवने
श्वरुजः करोति ॥ एवं विनाशमुपयाति हितं विद्वद्वाः वृत्ता इवायुधनियतानि स्रज
मूलानाः ॥ तस्मात्तयारमिह तस्य तु पाणिपादौ ॥ चेन्न व्यमाशु मणिर्वधनगुल्फदेनौ ॥
सम्प्राणित्यविषयादुदाहरंति ॥ यस्माच्च मर्मसु हतान्न भवंति संधः ॥ जीवंति
तत्र यदि वेद्यगुणेन केचिन्नेषां क्व वंति ॥ विकल्पत्वमसंशयं हि ॥ संनिन्नजं

रितकोष्ठशिरःकयात्माजीवंतिशस्त्रविहतेश्चशरीरदेजैःछिन्नैश्चस्यक्त्रिभुजपा
 दकंरेरसेष्येषांनकर्मसुकताविधाःप्रहाराः।सोममारुततेजांसिरजःसत्त्व
 तमांसिचामर्मसुप्रायशःपुंसांभूतात्माचापितिष्ठतेः॥मर्मस्त्रनिहितास्त्रस्मा
 न्नजीवंतिशरीरिणः।इंद्रियार्थेष्वसंयतिर्मनोबुद्धिविपर्ययःरुजश्चविविधा
 स्त्राभ्रवत्स्याद्युःहरेहते।हतेकासातरघ्रेतुध्रुवोधातुहयोन्यहान्।ततोधातु
 ह्यथाऽजंतुर्वेदनामिश्चनश्यति।हतेवेकल्यजननेकेवलनेवेधनेधनेपुण्यतरा।

शंक्रियया मुक्तं विकल्पं तन्मवाप्नुयात्। विकल्पघ्ने तु विज्ञेयं पूर्वोक्तं यत्तु कारणां
रुडाकाराणि मर्माणि सन्निविष्टानि विविधा रुडाः। कुर्वन्त्येता निवेकस्यं कुवेद्यवशात् गोच-
रि। चेदमेदाभिधाते न्योदाहना हारुणा दृष्टि। उपधातं विजानीयान्मर्माणां तु व्य-
हृतं। ममाभिधातस्तन्मकश्चिदस्ति यो ल्यात्ययो वापि निरस्य यो वरप्रायेण मर्म-
स्वनिताडितस्तन्मैवेकस्य मिच्छं त्यथावाप्रियं ते। मर्माण्यधिष्ठामहिये विकारा-
भूतं तिकाये विविधान्मरणां प्रायेणाते ह्युत्तमानवेति तस्मै तैरपि साध्यामानाः॥

इति मर्मनिर्देशशारीरं समाप्तं ॥ ॥ अथातः शिरावर्णाविमक्तिशारीरं नामाध्वं
यं व्याख्यास्यामः ॥ सप्तशिराशतानि भवेत्तितामिहिरिहंशरीरमाराम इव जलपहादिरणी
भिः केदार इव कुल्याभिरुपरं स्नह्यते । अतुष्टह्यते च । कुंचनप्रसारणादिभिर्विशेषै
रुमप्यत्र ये विनानामिव च । ताम्नां प्रमानाः तासां नामिर्मूर्त्तं ततश्च प्रसरं त्युद्धम
धस्तिर्यक् । भवतश्चात्र । यावंत्यस्तु शिराकाये संभवंति शरीरिणां नाम्नां सर्वा
निवद्धास्ताः प्रवर्तंते समंततः ॥ नामिस्थाः प्राणिनां प्राणाः प्राणान्नामिर्व्या

श्रितामिरामिराहशानामिश्रक्रतामिरिवाकरेः॥तासांमूलत्रिंशश्चत्वारिंशत्॥
तासांवातवाहिन्योदशस्त्रिवाहिन्योदशश्लेषवाहिन्योदशदशरक्तवाहिन्यः॥तासां
तुवातवाहिनीनांवातस्थानगतानांपंचसप्तशतंभवन्ति॥पंचसप्तशत्रधिकपंच
सप्ततं॥तावेत्यःकफवाहिन्यश्चकफस्थानेरक्तवाहिन्यश्चयत्नत्वाद्दोःएवमेतानि
सप्तत्रिंश-तानिभवन्ति॥तत्रवातवाहिन्यःत्रिंशएकस्मिन्त्येकत्रिपंचविंशतिः॥ए
तेनेतरमप्येवाह्व्याख्यातो॥विशेषतस्तुकोष्टेचतुस्त्रिंशत्॥तासांगुदमेष्टश्रिताः॥

श्रोणामष्टौ। द्वे द्वे याश्च योः षट्पृष्ठे तावत्पएव चोदरे। दशवहसि। एकचत्वारिं
 शज्जुणज्जुर्हस्तासांचतुर्दशग्रीवायां कर्णयोश्चतस्रः। नवजिह्वायां। षत्तासिका
 यां। अष्टौ नेत्रयोः। एवमेतत्पंचमसप्ततं शतं वातवहातां शिराणां ख्यातं भवति। ए
 षएव विभागः शोषाणामपि। विशेषस्तु स्तपितवाहित्योः। नेत्रयोर्दश कर्णयोर्द्वे
 एवं रक्तं वहाः कफवहाश्चाष्टौ दशग्रीवायां कर्णयोर्द्वे। एवमेतानि सप्त शिराशता
 नि सविभागानि व्याख्यानि। नवैति चात्र श्लोकाः क्रियायामप्रतीयातममोहं तु

द्विकर्मणां करोत्यन्यानुणांश्चापि स्वाः शिराः पवनश्चरम् । यदा तु कुपितो वायुः स्वा
शिराः प्रतिपद्यते । तदा स्य विविधरोगा जायन्ते वातसंभवः । आतिष्ठुतामन्नरुचिमग्नि
हीनिमरो वह्नाः मतां संसर्पतस्वाः शिराः पित्तं कुर्याच्चान्यानुणानपि । यदा तु कुपितं पित्तं
संसेवते स्वावहाः शिराः तदा स्य विविधरोगा जायन्ते पित्तसंभवः स्नेहमंगेषु संक्षामां
स्तेयं वलमुदीर्णतां । करोत्यन्यानुणांश्चापि वत्सासः स्वाशिराश्च सन् । यदा तु कुपितः
श्लेष्मा स्वाः शिरा प्रतिपद्यते । तदा स्य विविधरोगा जायन्ते श्लेष्मसंभवः । धातूनां श्रृणं

स्य रीज्ञानमसंशयं। स्वाः शिराः संचरद्रक्तं कुर्याच्चान्यानुणा नपि। यदा तु कुपितं
 रक्तं सेवते स्ववहाः शिराः। तदा स्य विविधारोगा जायंते रक्तसंभवाः न हि वातं
 शिराः काश्चिन्नचपिशंकेफलं तथा। श्लेष्माणं वा वहंते तो अंतः सर्ववहाः स्मृताः
 तत्रारूणा वातवाहाः पूर्यंते वायुना शिराः। पित्रा दुष्माश्च नीलाश्च शोता गौर्यःश्च
 स्थिरा कफात्। अं सृग्वहा स्फुरोहिण्यः शिरानात्पुष्पशीतलाः। अतर्जुदं प्रवक्ष्यामि
 न विध्येत्याः शिरामिषकुर्वेकल्पं मरणां वासुव्यधाता सांध्रवं न वेत्। शितागता

निचत्वारिविधाछास्वसुबुद्धिमान्। षट्त्रिंशच्चशतंकोष्टे। चतुःषष्ट्येचमूढ
नि। शास्वसुषोडशशिराःकोष्टेद्वोत्रिंशदेवतु। पंचशज्जतुणाश्चोर्द्धनवेध्याः
परिकर्त्रिताः। तत्रशिराशतमेकस्मिन्सक्यनिभवति। तास्योत्तावधरात्वेका
तिस्तश्चाप्रंतराः। तत्रोर्वीसंज्ञदेतोहिताहसंज्ञेका। तास्वव्याध्याः। एतेनैत
रसक्यवाह्व्याख्यातो। एवमशस्वकृत्वाः षोडशशास्वसु। द्वोत्रिंशश्चोर्द्धा
तासामष्टावशस्वकृत्वाः द्वेद्वेवितपयोः कटीकतरुणाद्योश्चात्रष्टावष्टारे

कस्मिन्प्राप्त्यर्थात्तासामेकैकमूर्ध्निगोपश्चिद्वेत्तेचयाम्भ्यसंधिगोपाम्भ्योमिषातिमप्य
 हनिहंतिमर्मतस्मादिमममसदनंपरिवर्जनायंछिन्नेषुपाणिचरगोषुशिरानरा
 तांसंकोचेमीयुरसृगल्भमतोनिरेतिप्राप्यातितव्यसनमुग्रमतोमनुष्याःसंछि
 न्नशस्वततुर्विन्निधनंप्रयांतिहिषेषुतत्रसतलेषुहतेषुचक्रंगद्यसतीवप
 वनश्रुजःकरोतिएवंविनाशमुपयांतिहितत्रविद्वाहृहाइवायुधनियात
 निष्कसूलाःतस्मात्तस्योरपिहितस्यतुपाणियादंछेत्तव्यमाशुमणिवंधनगुल्फ

ते द्वे "चतस्रो विंशतिश्च पृष्टे। एष्टवंशमुभयतस्साभ्यां सूर्यगामिन्यो द्वे द्वे परिहरेत्
तावत्यष्टोदशोतासां मेष्टोपरिरोमायाजीमुभयतो द्वे द्वे परिहरेत्। चत्वारिंशद्वहसि
तासां चतुर्दशशस्त्रकृत्वाः दृश्ये द्वे" द्वे द्वे स्तने मूलस्तनरोहितायोपात्तापस्तमेषु
मयतोष्टौ। एवमष्टचत्वारिंशश्च कृत्वाः पृष्टोदशोऽस्सुभवेति। चतुःषष्टिशिर
शतं जनुणा जर्द्धमवति। तत्राष्टपंचाशच्छिरोधराया। तासामष्टौ चतस्रश्च मर्ममं
ज्ञाः परिहरेत्। षड्विंशज्जिह्वायां। रमवहेवागूहे च द्वे। द्विद्वादशनासायां। तासां

मोपानामिक्वश्चतस्रः शंखयौर्दश। तासां शंखसंधिगतामेकैकां परिहरेत्। द्वाद
 शामूर्द्धितासामुह्ययोर्द्वे परिहरेत्। सीमेतीषेकैकामेकामधियताविति। एवमश
 स्त्रकृत्याः पंचाशज्जत्रुणजर्द्धमिति। भवति चात्र व्याकृत्यमितोद्देहनामितः प्र
 सृताः शिराः। प्रतानाः पद्मिनीकंद्वदिशादीनां यथाजले। इति शिशवर्णनामा
 ध्यायेत्स्त्रिशिरिंतामसप्तमं समाप्तम् ॥ ७॥ ॥ ॐ ॥ अथातः शिराव्यधविधिना
 शीर्षेनामाध्यायेत्पारवास्यामः ॥ ॥ वाजसुविस्मृतं हतं हीणं नीरुपविश्यांतमध्या

यथाधुस्वर्गकर्षितवर्षितविरिक्तास्त्रापितानुवाप्तिताजागरिताक्तीवत्तुशगर्भिणी
नांकाशश्चासन्नोषप्रवृद्धद्वोराहेपकपहाघातोपवासपिपासामूर्च्छाप्रपीडितानांचशि
रान्तविधेत्त्रयाश्चव्याध्याव्याध्याश्चादृष्टादृष्टाश्चायंवितायंविताश्चानुक्षिताइति
शोणितावसेकसाध्याश्चयेविकाराः प्रागनिहितस्तेषुचापकेष्वन्येषुचानुक्तेषु
यथाभ्यासेयथात्यायेजिरोविधेत्प्रतिषिद्धानामपिचविषोपसर्गश्चात्यार्यके
चशिराव्यधनमप्रतिषिद्धानं तत्रस्निग्धस्विन्नमातुरंयद्यदि। यप्रत्यनीकंववप्राय

मन्त्रेभ्यस्तुक्तवैतं यवागुं पीतवैतं वायथा कालमुपस्थाप्यासीनं स्थितं वा प्राणानवाधमा
 नोवस्वपदे च मर्मांतवत्कलानामन्यतमेन येन त्रयित्वानातिगाढं नातिविशिलेश
 शीरप्रदेवामासाधप्राप्तं शस्त्रमादाय विरोविधेत् । नवतिवात्रानेवातिशीतेनासु
 स्मेन प्रवातेन चान्त्रितो शिराणां व्यधने कार्यं मरोगे वा कदाचन । तत्र वेध्या शिरं पुरु
 षं प्रत्यादित्यमुखमरातिमात्रे शित उपवेद्यास्मते स केयूयंत्रेण सायक शीवा सुक्ष्म
 रूपरिहि द्वयस्योपरि हस्तावेत रूढं गुह्यं कृतमुक्षीमन्ययेत् । तत्राप्येति त्वाये चंणसा

रकग्रीवामुखोरूपरिहिप्यान्येनपुरुषेणपश्चात्स्थितेनवामहस्तेनोक्तानेनसाटका
सद्वयेग्रहवित्वास्ततोवेधोव्यातद्विहाहस्तेनशिरोत्थापनाथंनान्यायतंशितित्त
येत्रमावेष्टयेति।असृक्श्रावणाथंचयेत्रंष्टमध्वेप्रपीडयेति।कर्मपुरुषश्चमुखं
बायुनाहृदयेदेषत्तमोगगतानामंतर्मस्ववज्ज्याणंशिरोत्थाप्यधनेविधिःपा
द्वयोध्यशिरस्यपादंसंस्थानेसुस्थितंस्थापयित्वाभ्यंत्यंपादमीषत्संकुचित्तमुच्चैः
कृत्यावोध्यशिरंपादंजानुसंधेरधःशाटकेनावेष्ट्यहस्ताभ्यामुल्लंघ्यप्रपीड्यवोध्य

ब्रह्मेशस्योपरिचतुरंगुलेष्टातादीनामन्यतमेनवद्वापादशिरंविधेयं॥अथो
 परिणामसोऽगूणंरुतमुल्लिसम्यगासनेस्थापयित्वासुखोपविष्टस्यपूर्वव
 द्यंत्रवद्वाहस्तशिरंविधेयं।गुध्वमीविश्वाश्चोःसंकुचितजानुकूपरस्याश्चो
 लीष्टस्यैकंधेषनामितपृष्टस्याकाङ्क्षिर्जितदेहस्य।वाहुभ्यामवलंबमा
 महेहस्यपार्श्वयोः।अथमामितमेदुस्यमेधेष्टुनामितविदष्टजिह्वाग्रस्याधो
 जिह्वायाः।अतिव्यसननस्यतानुनिहतमूलेषुच।एवंयंत्रोपायान्अन्या

शुशिशोऽप्यनहेतुर्ननुध्वावेक्ष्य शरीरवशेन व्याधिवशेन च विदध्यात्। मांसले
ष्ववकाशेषु यवमात्रं शस्त्रं निदध्यात्। अतो न्यथा हृदयवमात्रं। वीहिमात्रं वीहिमुखे
न॥ नवंति वात्राव्यन्त्रवर्षासु विधेः शुश्रीष्मकाले शुशीतले हिमंतकाले मध्याह्ने
शस्त्रकालास्त्रयः स्मृताः सम्यक् सुनिपातेन धारया वासवे दह्यन्तु। मुषानिरुद्धेति
हेतुसुविदोऽं विति हिंशोत्। यथा कुसुमपुष्पेभ्यः पूर्वं त्र्यश्वंति पति का। तथा शि
शुसुविदासु दुष्टमग्रे प्रवर्तते। मूर्ध्नि तस्यातिनीतस्य श्रोतस्य तद्वितस्य च। नव

हंति शिशवदस्वमुष्ठितयंत्रिता। द्वाणस्य बहुदोषस्य मूर्ध्यामिहितस्य च
 भूयोपरोक्ते विश्वाव्यासापरेक्षस्य हेपिवा। रक्तं सशेषदोषं च कुर्यादपि विच
 हृणाः। न चातिभिः सतं कुर्याद्वेषं मंत्रामनेर्जयेत्। वलिनो बहुदोषस्य वय
 स्य शरीरिणः परंप्रमाणमिच्छेति प्रच्छेत् शोणितमोक्षणे। तत्र पादद्वयह
 र्णदिसर्प्य वा तत्र शोणितवातकं टकं विचर्चिकापादद्वयप्रभृतिषु द्विप्रमर्मा
 ण उपरिष्ठाप्युत्सेव्रीहिमुखेन शिरां विधेत्। शीघ्रहेतुविक्रिप्तिरेयथावस्येत्

कोष्ठुकविशः खंडपंगुलवातावेदनासुखं घायांगुल्फयोपरिचतुरंगुलेऽप्यपचा
मिंद्रवसेरधस्ताद्यंगुले "जातुसंधेरुपर्याधोवाचतुरंगलेष्टध्रुस्यंजरुमूलसमश्रितं
गलगंडे एतेनेतरस्य किंवाह्वारवातो। विशेषतस्तु वामबाह्वोरपरिसंधेरस्यंतर
तोवाङ्गुमध्ये त्रीहिकतिष्ठिका नामिकयोर्मध्ये वा। एवं दक्षिणबाह्वोरप्युक्त
हरेष्व। एतामेव च कासश्चास्योरप्युद्दिशंति। श्रुध्रुस्यामिव विश्वाच्या। श्रोणिं प्रति समं
ताद्यंगुले प्रवाहिकायां शूलिनोपरिवर्त्तकोपदेनाशुकहोषशुकव्यापकुचमेष्टमध्या

दृषतायोः पार्श्वे मूत्रवृद्धां। नामि ॥ अतुरं गुले मे विन्या वामपार्श्वे ह्रकोदरे। वामपार्श्वे
 कक्षास्तनयोरेतरे विद्वधौ पार्श्वे मूले च। एतामेव कफोदरे वामपार्श्वे। वादुशोषा
 ववादुकयो रप्ये केवदंत्यं सयोरंतरे। त्रिकसंधिमध्यगतां तृतीयके। अधः स्कंधसं
 धिमध्यगतास्तन्यतरयाश्च सांश्रंतां चतुर्थके हनुसंधिमध्यगतां तृतीयके। अधः स्कं
 धसंधिमध्यगतास्तन्यतरया। मपस्मारोशंखके शवसंधिगता मुरोपांगललाटे पुचोन्मा
 देपस्मारे च। जिह्वारोगेषु धो जिह्वायां दंतव्याधिषु च॥ तालुनितात्मवेषु। कर्णयो

रुपमिमंतात्कारांशुत्वेतद्भोगेषुच। गेधरग्रहणोनामारोगेषुचनामायेतिमिर
याकषमृतिश्चक्षुमयेष्टपनासिके। लकलाद्यामपांग्पांवा। एताएवचक्षिरोरोगाधि
मंथप्रमृतिरोगेषुति। अतज्जंद्दुष्टव्यधनव्याख्यामः। तत्रदुर्विद्वाअतिविद्वा
कुचितापिचिताकुहिताअथश्रुतास्फरीणांअंतेविद्वापरिशुष्काकुलितावेपिता
अथअमुल्लितविद्वाशस्वहतातिर्योम्विद्वाअविद्वाअव्याध्याः विद्वताधेतुकापुन
र्विद्वास्वाप्रस्थितिरामंधिमर्मैवेतिविंशतिर्दुव्यधातत्रपासूस्मशस्वविद्वा

अथ व्यक्तमस्तु ॥ प्रवर्तितरुजाशोफवतीसाडुर्विद्धाअथप्रमाणातिरिक्तवि
 द्यायामेतिः प्रविशतिशोणितमतिप्रवृत्तशोणितावासातिविद्धा ॥ कुंचिताया
 मप्येवं कुंठरास्त्रमप्यितापृथ्वीमावमापन्नापिचिता ॥ अन्नासादिताः पुनः
 पुनरंतरयोश्च बहुशः शास्त्राभिहताः कुहिताः शीतमयमूर्च्छाभिरप्रवृत्तशो
 णितीअप्रभुता ॥ तीक्ष्णमहासुखरास्त्रविद्धाअत्युदीर्णाः अत्यरक्तश्रावित्यं
 तेविद्धा ॥ तीक्ष्णशोणितामिलस्यानिलपूसां परिशुद्धा ॥ चतुर्भागासादीताकिं

चित्प्रवृत्तशोणिताकूणिताहुःस्थानबंधनद्विपमानायाःशोणितसंमोहोभवति
सावेयिता।अनुचितविद्यायामप्येवम्।छिन्नातिप्रवृत्तशोणिताक्रियासंगकर
शस्त्रहस्तातिर्यक्प्रणिहितशस्त्राकिचिच्छेषातिर्योग्विद्या।बहुशःहताहीनश
प्राःस्त्राणिधामेनाविद्या।अशस्त्रकृत्याःअव्याध्याअनवस्थितविद्याविदुता।प्रदेश
स्यबहुशोषहताहारोहद्वधा।मुहुर्मुहुःशोणितप्रवाधेनुका।स्त्रहशस्त्रव्यध
नाद्वदुमो।नन्नापुनःपुनर्विद्या।स्त्राघस्त्रिशिरसंधिमर्म्मसुविद्वारुजांगोफंवे

कल्पं मरणां चापाह्यति ॥ शिरा सुसिंहितो नास्या चलास्त्वेताः स्वभावतः प्रस्य
वत्यरिवैतैतस्मा घत्नेन ताडयेत् ॥ अजानता गृहीते तु मस्त्रे कायतिपातितो न
वेति व्यापदस्त्वेता वहवश्चापुपद्ववाः ॥ स्नेहादिभिः क्रियायोगेन तथा ज्ञेयं नैव
पि ॥ योऽप्याहुः व्याधयः शान्तिं यथा सम्याच्छिरा व्यधात् ॥ शिरा व्यथयिष्य किं त्साहं नाल्प
तंत्रे प्रकाशितम् ॥ यथा प्राणि कृततिः सम्पक्वस्ति कार्थं चि किं त्स्मि ते तत्र स्मि ग्धस्मि
न चोत विरिक्ता स्थापितानुवास्मित शिरा विद्वैः परिहृत व्यानि क्रोधाया समेषु न

दिवस्वप्नवाक्कव्यायामयानाध्ययनस्थानासनचक्रमणशीतवातातपवि
रुद्रासात्पाङ्गाणान्यावललानामासमेकेमन्यंते। एतेषांविस्तरमुपरिष्णद्ध
ह्यामःभवतिचात्र। शिरविषाणतुवैस्तुजलोकोभिःपदेस्तथा। अथगाढंयथा
पूर्वमिदंरहरेदुष्टशोणितं। अथगाढंजलोकास्यात्यन्तपिंडितेहितं। शिरोगव्या
पकेरक्तेष्टंगात्मात्वचिस्थिते॥ ॥ इतिशिरव्यधविधिर्नामशरीरंअष्टमंयमा
सं॥ ॐ॥ ॥ धमीनीव्याकरणांशरीरंव्याख्यास्यामः॥ चतुर्विध्रातिधीमित्यो

अथातो धमिनी व्याकरांशं शरीरं व्याख्यास्यामः ॥॥ चतुर्विंशतिर्धमन्यो वा
मिषमवास्वमिहिताः तत्र केचिद्वाहुः शिरा धमिनी श्रोतसामविभागः शिरा
विकारा एव धमिन्यः श्रोतांसि चेति तत्रुत संस्यक् । अन्या एव हि धमिन्यः श्रो
तांसि च शिराभ्यः कस्मा घञ्जनान् मूलसंनियमात् कर्म वैशेष्यादागमाच्च
केवलं तु यस्म्यस्मिन्निकर्षात्सदृशागमकर्मत्वात् । सोऽह्माच्च विकर्म
तामप्याविभाग इव कर्मसु भवति । तासां च खलुना मिषमवानां धमिनी

नामूर्द्धगादशादशावाधोगामिन्यश्चतस्रस्तिर्यग्गाः। जर्द्धगाः रूपरमगंधप्रश्वासोध्वास
जंमिततदहस्तिवकचितपुदितादि। नृविशेषानभिवहंत्यः। शरीरंधारयंतितानुहृदयं
मभि। प्रपन्नास्त्रिधनन्यामिर्गृह्णीते। द्वाभ्यां भाषते। द्वाभ्यां घोषं करोति। द्वाभ्यां स्वपिति। द्वा
भ्यां प्रतिबुध्नात्। द्वेचाशुवाहित्यौ। द्वे सन्यस्त्रियां वहवः। सनसंश्चितेते एवं शुक्रं नरस्य
सनभ्यामभिवहतः। तस्वेतास्तिंशत्यविभागाव्याख्याताः। एतामिहर्द्धनामैस्सदृष्ट
पृपाश्वेतिः। स्कंधश्रीवावाहवोधायते। याप्येतेच॥ नवतिचात्र। जर्द्धगमास्तकुर्व

त्रिकर्मण्येता निमर्वशः। अधोगमास्तवह्यामिकर्मवासंयथायथं। अधोगमास्त
 वातमूत्रपुरीषशुक्रार्तवाहीन्यधोवहेति। तास्तपित्ताशयमभिप्रातयन्नास्तत्रस्त
 मेवान्नपानरसंविषकर्मोष्णद्विवेचयंत्योभिवहेत्यः। शरीरं परितर्पयंति। अ
 र्ययंति वाजर्द्धगानां चरममृणमं चासि पुरयंति। विविधा जायंते। तास्त्रिंशत्। ता
 सां तु वातपित्तकफशोणित्तरमान्देदेवहतस्तादृश। द्वेऽन्नवाहिन्या वंश्चा
 स्थिते। तोयवहेदो। मूत्रवस्तिमसिपतिपन्नदेमूत्रवहेद्वशुक्रप्रदुर्मावायदेवि

सर्गाय ते एवरक्तमसि वहंतो विसृजतश्च नारीणां मार्त्तविसंज्ञं देवर्षीनि रसे तेषां
मूलानां च प्रतिवद्धे। अष्टावत्यास्तिर्यगानां धमिनीनां स्वेहमर्पयंति। तास्वेतास्त्रिंशत्स
विंशतिगव्याख्याताः॥ एतामिरक्षोनाभेः पक्षाशयकृत्य मूत्रपुरीषगुदवस्त्रिमेष्टुम
कषीनि धारयन्ते। याप्यन्ते च। भवंति चात्र। अधोगमास्तु कुर्वन्ति कर्माणि तानि सर्वशः
तिर्यगाः संप्रवक्ष्यामि कर्म चास्म्युच्यथ यथै। तिर्यगानां च तसृणा धमिनीनां मे वै
काशतमहस्यधात्रोऽशरोऽशरं विनश्येतास्त्वमंरत्नेयः। तानि हि दंश मीशं वा हितं

विद्वद्माततं च वासां सुखानि रोमकूपप्रतिवद्वा नि येः स्वेदमभि वहंति रसं
 चाति तर्पयंस्तत्तर्वहिश्च तैरेव चाभ्यंगपरिषेककावगाहालेपनवीर्याण्येतः
 शरीरमभिप्रतिपद्यंते । त्वचिविषका नि । तैरेव वस्पर्शमुखमसुखं वा शुद्धीते
 तास्वेताश्च तस्तो धमिन्यं । सर्वंगिताः स विभागाः व्यास्वाताः । भवतश्चात्र
 यथास्वभावतः खानि मृता ह्येषु विशेषेषु । धमिनी नो तथा स्यान्नि रसो ये रूपच
 ह्येते । पंचानि मृतास्तु पंच कृत्यः पंचेन्द्रियं पंच सुखा वयंति । पंचेन्द्रियं च

सुभावयित्वापेचत्वमायोतिविनाशकाले। अतज्जं द्वैश्रोतसामूलविद्वत्तत्त्वमु
पदेस्यामः॥ तादितुप्राणान्नोदकरमरक्तमोममेहोमूत्रपुरीषशुक्रार्तववह्निरेष
धिकारः। एतेषां वह्निः। एतेषां बिगोषावहवः। तत्र प्राणवहेद्दे। तयोर्मूलं हृदयं रसवा
हिन्यश्च धमिन्यः। तत्र विद्वस्य कोशान विनमनभ्रमणो वेपथुमोहना निमग्नो वा भव
ति। अन्तर्द्वे द्वे तयोर्मूलं मामाशयोन्नवाहिन्यश्च धमिन्यः। तत्र विद्वस्या ध्यानभ्रता
हृदयेषु हि पिपासा मरणं च। उदकवहेद्दे। तयोर्मूलं तालुकोमच। तत्र विद्वस्यापि

पिपासासद्योमरणं। तल्लिंगानि। रक्तवहेद्वे। तयोर्मूलं यत्कृत्स्नीहानौ रक्तवाहिन्यधमि
 न्यः। तत्र विद्वस्य श्यावांगता। उचरोदाहः। पांडुता शोणितागमनं रक्तनेत्रता च मांसवहे
 द्वे। तयोर्मूलं स्नायुत्वचारक्तवाहिन्यश्वधमिन्यः। तत्र विद्वस्य श्वययुर्मंसशोषः। शिरा
 ग्रंथयोमरणं च। मेहोवहेद्वे। तयोर्मूलं कटीवृक्कौ च। तत्र विद्वस्य स्वेदागमनं स्निग्धांग
 तातात्नुशोषः। स्थूलजो कतापिपासा च। मूत्रवहेद्वे। तयोर्मूलं च वस्तिर्मंतं च। तत्र वि
 द्वस्य नद्वस्तिता निरोधः। स्तब्धमेछता च पुशेषवहेद्वे। तयोर्मूलं पक्वाशयोशुदं च। तत्र

विद्वस्यानाहो दुर्गंधिता च। यं यितं वता च। शुक्रवहे द्वे। तयोर्मूलं स्तनो हृषणो
च। तत्र विद्वस्य क्लीवता विशत्यसे कोरुक् शुक्रता च। आर्त्तव वदेतयोर्मूलं गमा
शय आवर्त्तव वाहिन्यश्च धमिन्यः। तत्र विद्यायां वंध्या त्वं मैथुना सहि सुखमावर्त्त
वता शश्च। सेविनी छेदना रुजा प्रादुर्भावः वस्तिगुह विद्वलक्षणां प्रागुक्तमिति। श्रो
तो विद्वंतु प्रत्याख्यायोपाचरेत्। उदृतवात्म्यं तु हृत विधाते नोपाचरेत्। भवति च।
अ। मूलात् रग्वादेतरे देहप्रसृतं त्वमिवाहियत्। श्रोतस्तदिति विज्ञेयं शिष्यां

मन्त्रिवर्जितं॥ इति धर्मिणी व्याकरणं शारीरं नाम नवमं समाप्तम्॥ ६३॥ अ
 थातो गार्भिणी व्याकरणं शारीरं व्याख्यास्यामः॥ ॥ गार्भिणी प्रथमं दिवसात्प्र
 ति नित्यं प्रहृष्टा शुच्यलेकता शुक्लवसनान्नांति मंगलदेवता ब्रह्मण्युत्पराच
 भतेत्। मलिनविकृतहीन-गात्राणि न स्पृशेत्। दुर्गंधिदुर्दर्शनानि परित्यजेत्। उ
 देडनीयाश्च कथाः शुष्कं पर्युषितं कुष्ठितं क्लिन्नं चान्नं नोपयुंजीत। वह्निर्निष्क्रम
 ताभ्युन्यागारं चैत्यं मग्नान् वृक्षाभ्यान् क्रोधा यत्रास्करांश्च तावान् उच्यते।

द्विकंचपरिहरेत्। यानिचगर्भं व्यापादयंति। नचाभीहणंते त्नाभ्यंगाद्याह नानिमेवेत
नचार्यासयेच्छरीरं पूर्वोक्तानिपरिहरेत्। शयनासनंमृदास्तरणं नातु बुभुषाश्रयोयेतम
संवाधेचविदध्यात्। हृद्यंद्रवंमधकरशयंस्त्रिगंधदीपनीयसंस्कृतभोजनंचभोजयेत्
सामान्यमेतदाप्रसवात्। विशेषतस्तुगर्भिणीप्रथमद्वितीयतृतीयमासेषुषष्टिकोद
नंपर्यमाभोजयेत्। चतुर्थेध्वापंचमेपर्यमाषष्टेसर्पिषत्येकेचतुर्थेपर्योनवीजसंस्
कृताहारयेत्॥ जोगतमोसहितं हृद्यमन्नंभोजयेत्। पंचमेक्षारसर्पिःसंस्कृतं। षष्टे

योः ततोपयोमध्वरकषायसिद्धेन तैलेनानुवासयेत्। अनुलोमेहिवायासुखेप्रसृत्यते। निरूपद्रवाः ४

शुद्धेष्टासिद्धस्य सर्पिषोमात्रांयवाग्बापाययेत्। सप्तमेसर्पिषुष्टकं-पाहि सिद्धं
एवस्माप्यायतेगर्भः। अष्टमेखल्वेतानंवदरोदकेनवत्नातिवलासतपुष्पायल्ल
पयोदधिमस्तैललवणमदनफलमधहतमिश्रेणास्थापयेत्। पुण्यापुरीषशु
द्धार्थमनुलोमाप्यंचवौचैभवतीति। अतश्चर्दंस्निग्धमिरेवागृभिर्दुर्गित्तरंसेष्टो
पक्रमेताऽप्राप्तसर्वकालादिवमुपक्रांतास्निग्धवलवती। सुखमनुपद्रवाप्रसृत्य
यते। नवमेमासिस्तिकागारमेनांप्रवेशयेत्। प्रशस्तेतिथ्यादौ। तत्रारिष्टंवाह्य

६५

राक्षत्रियवैश्याशूद्राणां श्वेतपीतरक्तकुक्षेष्टुभूमिप्रश्लेघोषु विल्वन्यग्रोधतिलेंद्रु
कभेह्नातकनिर्मितसर्वागारं यथा संख्यंत नमय पर्यं के समुपनिषमिति एतादृशं
सूतिकागारं सुविभक्तपरिच्छेदागद्वारं दहिणाद्वारं चाष्टहस्तायतं चतुर्हस्तविस्त
तं। रक्षामेगलसंयन्त्रे विधेयं प्रवर्तित्वा च। ज्ञाते हि शिथिले कुक्षौ मुक्ते हृदयबंधने
सशूलैर्जघने नारी ज्ञेया सा तु प्रजायिनी। तत्रोपस्थितप्रसवायाः कटीष्टं प्रति
सुमंताद्देहना प्रवत्यतीह्यं पुरीषप्रवृत्तिर्मूर्त्रं प्रसिच्यते योनिमुखवात्। श्लेष्माच्च

प्रजनयिष्याणां तु कृतमेगत्तस्वस्तिवाचनं कुमारपरिचरतां पुन्याप्रफुल्लहस्तं
स्वभ्यत्रया मुष्मोदकपरिषिक्तं अपथैनां सधृतं यवागूमाकंठे पायेयत् । ततः कृतो
पधने मृदुनि विस्तीर्णो शयने स्थिता मातुस सा क्युं मुत्तानामचो केनीयाश्च तस्यः
स्त्रियः परिणतवयसः प्रजननकुशात्माः कल्पितनख्यः परिचरे सुरिति । अप्या
म्यादिशिषोतमनुत्क्रमे मम सुखमभ्यज्यात् । वृथा चैनामेका सुभगे प्रवाहय
स्वेति । नचाप्राप्ता वीषवाहितः ततो विमुक्तो गर्भनाडी प्रवेधे सम्यक्से पुशोति

बंधस्तस्मिन्निगिरस्सुतुत्वं प्रवाहेपद्याः शनैः शनैः । ततो गर्भनिःक्रमेणाहं ततो गर्भयो
निमुखं प्रयत्नेनाहं तरमाविशत्यभावात् । अकालप्रवाहणाद्विवधिरंकुष्ठमूक
व्यस्तहृत्तुमूर्द्धमिष्टातिनेकासश्चासशोषो यदुतंकुष्ठं विरुंवा जनयति । तत्र
प्रतिज्ञो समनुलोमयेत् । गर्भसंगे तु यो निंधययेत् । कृष्णसर्पनिर्मोकेन पिंडे
तकेन वा । वध्नीयाच्च हिरण्यपुष्पीमूले हस्तपादयोर्धारेयेत् सुवर्चलां त्वांगत्वं
विशाल्यं वा । अप्यजातस्योत्पं मुखं च सैध्वसर्पिषा विशोधय शृक्तां कर्मद्वि

पिबुं दद्यात्। नामिनाडामणंगुत्तमायस्य सूत्रेण वद्वाचे ह्येत्। तत्तुम्बैकदेशं च
 ग्रीवायां सम्यग्वधीयात्। अथ कुमारं शीतामिरद्विश्वाश्वास्य योनियं च मूर्च्छितं जा
 तकम्भणिक्ते मधुसर्पि रनेत चूर्णमिश्रं त्रिगुल्या नामि कया ले ह्येत्। ततो व
 त्वाते लेनाभ्यज्य ह्नि वृक्ष कषायेण सर्वगंधोदकेन रूप्यहेमप्रतप्तेन वारिणी
 स्नाययेदेनं कपित्थयत्र कषायेण कोष्णेन यथा कालं यथा होषं यथा विम्वं च
 धमिन्न न हि दि स्थानां च विवृतत्वा दनेतरं चतुरात्रा द्वास्त्रीणां सन्यं प्रवर्त्तते।

तस्मात्प्रथमे द्विमधु सर्पिरनंतमिष्टमंत्रं प्रुतं त्रिका संपापयेत्। द्वितीये लक्ष्मणा सि
द्धे सर्पिस्तु तयि च ततः प्राक् निवारितस्तन्यमधु सर्पिः स्वपाणि तल्लक्ष्मं मितं द्वि
कालं पापयेत्। अथ सूति कां वलां तैलाभ्यक्तं वा तदहं शेषधनिः काये नोपच
रेत्। स शेषदोषांतु तदहः पिप्पली पिप्पलूलहस्ति पिप्पलि चित्रक शृंग वेर चूर्ण
युद्धाद्वेकेनोष्णद्वेकेन पाययेत्। एवं द्विरात्रं वा त्रिरात्रं वा कुर्यात्। आहुष्ट शोति
ता त्राततो विष्टुद्वे ततो विहाशिं धापि सिद्धोस्ते हयवागूं ह्यवागूं वा पाय

येत्। त्रिरात्रं ततो यवको लकुलच्छसिद्धेन जोगलरसेन शात्पोदने भोजयेत्। त
 ध्वमग्निवत् तं वा वेद्य। एतेन विधिना ध्यर्द्धमासमुपसंस्कृता विमुक्ता हाराचारा
 विगतस्मृतिकाभिधाना स्यात्। पुनरात्रं वदृशनादित्येको धन्वन्तरिजाता
 स्मृतिकां घृततो लयोरन्यतमस्य मात्रां पाययेत्। त्रिरात्रं पंचरात्रं वा। अत ऊ
 र्वस्निग्धना चरसंसेर्गेणायाचरेत्। प्रायशश्चैनां प्रभूतेनोत्सोदकेन परिषि
 चेत्। क्रोधायासमेष्टुनां होश्च परिहरेत्। न वतश्चात्र। मिथ्याचारात् स्मृतिका

यायो व्याधिरुपजायते। स ह्यसुसाध्यो साध्यो वा भवेत्तत्पतर्थात्। तस्मा
तंह्येव कालौ च व्याधिसात्मेन कर्मणा। परीक्ष्योपचरेन्नित्यमेवं नात्ययमा
क्रियात्। अथापरापतंत्याना हा ध्याने कुरुते। तस्मात्कंठमस्याः केशवेष्टितयो
गुल्फाग्रमृजेत्। कटुकालावुक्तवेधनसर्वपसर्पनिम्नोर्केर्वीकटुतेलवि
मिश्रैर्योनिमुखबंधूपयेत्। लोणलंकी मूलकल्लेन चास्याः पाणिपादतलमा
त्त्रिंयेत्। मूर्ध्नि चास्या महावृक्षहृत्परमनुषेचयेत्। कुण्डलो गलकी महावृक्ष

श्रीरामिथेतासुरामंदेनवास्थापयेत्। एतेरेवचसिद्वेनसिद्धार्थकात्रेनेनोत्तर
 वस्तिंदद्यात्॥ त्विग्धेनवल्किमनरेवेनवाहस्तेनापहरेत्। प्रजातायास्तुनाय्या
 रूहृशरसायास्त्रीहोखवशोहितंरक्तंवायुनातद्देवागेनातिसंरुद्धनामेरधः
 पार्श्वयोर्वसोवस्तिरसिवायंथिंकरोति। ततश्चतामिवस्तुपुटरशूलानिम
 वंति। स्रचिभिरिवनिस्तद्यतेदाल्यतेमिघतइवचमकाशयःसमंतादध्मा
 न्मन्त्रेसूत्रसंगश्चनवतीतिमक्कध्वलहरांतत्रवीरतर्वादिस्तिदंजलम्

६९

६९

दत्तात्रिणां वापं पाययेत्। यवहारचूर्णं वा सपिषा सुखोदकेन लवणाचूर्णं वा पि
प्यात्पाहिक्वायेन पिप्यात्पाहिचूर्णं वा। सुरामंडेन वरुणादिका ददिकाथं वापंचकोले
त्वाचूर्णाप्रतीवापं। अथ क्यर्णादिकाथं वा भद्रहारुमरिचसंस्पृष्टं। पुराणयुडं वा त्रिक
टुकचतुर्ज्जातकुस्तंबुरुमिश्रं वा रवादेदं वा रिष्टमिति। अथ बाह्यं होमपरिच
रं होमवस्त्रे स्मृता वांशग्यायांशपयेत्। पीलुवदरीनिंवयरुषकशापाभिस्थेनैव
जयेत्। अथ मूर्द्धिवास्याहरद्वस्त्रिणपिष्टमवचारयेत्। धूपयेच्चै नरं होषैर्धूपैः।

रहो घ्राणि चास्पपादरिशो यो वा स्ववसृजे तस्मात्तस्मी सप्यै कणाश्चात्र वा क
 रे ॥ अधिष्ठाते चाग्निप्रज्वालयेत् ॥ जलितोपासनीये चाववेहेत ॥ ततो दशमे हनि
 मातापितरौ कृतमंगलकोतुको स्वस्ति वाचनं कृत्वानाम कुर्यात्तां यदभिप्रेत
 न ह्यत्र नाम वा ततो यथा वर्णं धात्रीमुपेत ॥ मध्यमप्रमाणं मध्यमवयसमरोगं
 विश्ववर्तीमचयत्नामलोलुपामकशामस्थूलोद्यसन्नहीरामलं वोष्टं मल्ले वोद्ध
 स्तनीमवंगामव्यसनिनी जीववत्स्यं वत्सलं दौग्धौ मक्ष्मदकर्मिणीं कुले जातां

मनोहरिण्येष्टुगुणैराश्वितानां श्यामा मा रोगवत्न वृद्धये वालस्य । तत्रोद्धृतिनीक
रात्रं कुर्यात् । तं वस्तनीनासिका मुखे छादयित्वा मरणा मा पादयेदिति । ततः प्रशस्तो
शिरः सितामहत्तवा ससीमुहदुखं शिशुं समुपसृश्य धात्री प्रादुर्वा प्रादुर्वा चोप
विश्य दक्षिणं सनं धौतमीषत्यश्नितमभिमेत्राणानेन पाययेत् । चत्वारस्मां मरा
स्तन्यं सनयोः क्षीरवाहिनः सवंतु सुभगानित्यं वालस्य वत्न वृद्धये । पयामृतं
संनीत्वा कुमारस्तेशु नानने । दूर्ध्वायु रवाप्नोतु देवाः प्राश्नामृतं यथा । अतो न्य

७१
थानानास्तन्योपयोगस्यासात्पत्वाधिजन्मभवति। अपरिश्कृतेष्यतिस्तद्ध्वस्तन्य
पूर्णस्तनपानाहुत्सुहितश्रोतसः शिशोः कासस्वासवमीर्षादुर्भावः। तस्मादेवंवि
धंस्तन्यं नपाययेत्। क्रोधशोकावात्सल्याहिनिश्चस्त्रियाःस्तन्यनाशोभवति। अ
स्यास्याः क्षीरजननाद्यं सौमनस्यमुत्पाद्ययवगोधूमशालिषष्टिकमांसरस
सुरासौवीरकपिलापाकलशुनमत्स्यकसंडुशुंगाटकं विगविहारिकंदमध
कज्ञातावरीनामिकेशलावूकालशाकप्रभृतिनिविदध्यात्। अथस्याःस्तन्य

माशुपरीहेतातवेच्छीतलमलंतनुशंखावभासमसुसुन्यमेकीमांवंगद्यत्यफे
निलमतंतुमन्त्रोपवतेऽपवसीदतिवातकुड्मिति विघातातेन कुमारस्यारोग्यंश
रीरोपचयोवल्लहृदिश्चभवति। नक्तधिशोकार्क्ष्यांतप्रदुष्टधातुगर्भिणी। ज्वरि
तातितीक्ष्णोतिस्थूलविदग्धमक्तविरुद्धाहारतर्पितायाः सन्यंयाययेत। नाजीर्णा
षेधचवात्सं। दोषौषधिवलानांतीव्रवेगोत्पत्तिमायात्। भवंतिवात्राधाऽप्यास्तु
रुमिः भोज्येविषमैरेषिलेस्तथा। दोषादेहेप्रकुप्येतिततस्तन्यं प्रदुष्यति। मिथ्याहा

रविहाशिणादुष्णवातादयः स्त्रियाः। हृषयंति पयस्तेन शरीरे व्याधयः। शिशोः
 ज्वंत्यतश्च कुशलस्तांश्च निषक्तस्य विभावयेत्। ज्वंगप्रत्यंगदेत्रोपुरुजायत्रा
 स्पृहायते। मुडुर्मुडुः स्पृशति तं स्पृश्यमानेनुरोदिति। निमीलिताक्षो मूर्द्धस्थ
 शिरोरोगेणाधारयेत्॥ वस्तिस्थे मूत्रसंगोत्रोरुजातपतिमूर्च्छति। विण्मूत्रसं
 गवेवार्पणं ध्यामानोत्रकृजनेः। कोष्ठे दोषान्विजानीया सर्वदद्यात्। ह्यीरान्ना
 दस्मात्प्रनिधायाश्चात्र न्नादस्य कषायादीनात्मन्येव न धायां। तत्र माया इ

द्वंद्वीरपायां गुलीपर्वद्वयग्रहणसमिन्तामौषधमात्रां विदध्यात्। कोलास्त्रिसंमिता
कल्कमात्रां। हीराक्षहायकोलसमिन्तामन्नाहायेति। येषां गहानां ये योगाप्रवह्येते
गहंकराः। तेषु तत्कल्कसंलिप्तोपाययेत। शिशुंस्तनौ। एवं त्रीतिचाहानिवातपित्तक
फड्वरे। स्तन्यपायाहितं सपिहितराभ्यां यथार्थतः। तच्च तस्मान्नयादत्र पाययेत। शि
शुंस्तनौ विरेकवस्तिवमनानृते कुर्याद्युनात्पयात्। मस्तलंगहयाघ्नं स्य वायु
स्वात्वस्तिनाशयेत्। तस्य तद्देन्ययुक्तस्य सर्पिर्मधकरैः स्तनपात्रान्नेपनयो।

योऽप्यंतीता बुद्धेऽनंततथा। वातेनाध्मायितानां भिंसरुजांतुं डिसें जितानां। आरुतं घेः प्र
 शमयेत्स्नेहस्नेहोपनाहनेः। गुह्याकेतुवात्मातां पित्रघ्नीकारयेत्क्रियां। रसांजनं विज्ञे
 येषां पानात्नेपनयोर्हितं। सर्पिः क्षीराहारयसिद्धार्थकवचामं। सिंघीषयस्यामार्गज्ञा
 तावरीसारिवात्राहरीपिप्पलीहरिद्राकुण्ठसौंधवेः सिद्धं। क्षीरान्नाहारयमधकवचचा
 पिप्पलीविफलादि। ज्यन्नाहारयद्विपंचमूली। क्षीरतगरमद्रहारुमरिचमधकवि
 डंगडाहृदित्रयीसिद्धं। तेनारोग्यवत्तमेधायुं पिबिषोर्नवंति। वालं पुनर्गात्रं सुखं

पृङ्गीयात्। नो न तज्जे - ये त्सहसा वा प्रतिबोधयेत्। द्वित्रासयेत्सहसाना पहरेत्
उह्मिपेद्वा वाताहिविघातमयात्। नोपवेशयेत्। कोज्वनयात्। नित्ये चै नमनुवर्त्ततषि
यशतेरञ्जिघांसुएवमनमिहितमनाह्यनिवर्द्धतो नित्यमुदग्रसत्त्वसंयन्तो मीरोगश्च
नवति सुप्रसन्नमनाश्चावातातपविघत्यमपाहयुगल तानानागारनिम्नस्थाना
टहस्थायाहिभ्यो ग्रहोपसर्गतश्चवात्नंरहेत्। नाशुचौ विस्मजेद्वा त्वंताकाशे वि
षमेन च। नो ह्यसामृतवर्षेषु रजो धूमो ह केषु च। ह्यारमात्म्यतया ह्यीरमाजंगव्य

मथ्यापि वा। इद्यास्तन्यपर्याप्तैर्वात्मानो वीह्यमात्रया। षण्मासाच्चैनमन्नं प्रा-शाजो
 ह्यघकहितं च। नित्यमवरोधरतश्च स्यात्। कृतं रक्षतुपसर्गभयात्। प्रयत्नतश्च ग्रहो
 यमसर्गेभ्योररक्ष्यावात्नाभवन्ति। अथ कुमार उदिज नृत्रस्य तिरोहिति। नष्टसंज्ञो न
 वति। नखदृशो नैर्द्धात्रीमात्मानं च परितुहति। हंतान्वादति। कुसुति जंमते च
 वो। वेत्ति पत्सुर्द्धा निरीक्षते फेनमुदमति संहृष्टो हृष्टो कृदो करः। निन्नामेव चादीनार्त्त
 स्वरो निशि जागर्ति दुर्वलो म्लानो गागो मत्स्य बुद्धुर्दरिमत्कुलागंधोपश्चात्पुराधात्राः

स्तन्यमाभिलखति तथा नाभिलखतीति सामान्येन ग्रहोपसृष्टलक्षणमुक्तेः । विसृजे
लोत्तरे रतं तत्रेव ह्यामः । शक्तिमंतं चैनं ज्ञात्वा यथावत्संविद्याया हयेत् । तस्मै पंचविंशति
रयि द्वादशवर्षा यत्नमावहेयि त्र्यधर्मार्थकामप्रजाः पश्यतीति ज्ञानद्वादशवर्षाया
मप्राप्तपंचविंशतिं । यथा धत्ते पुमान् गर्भकुंक्षिष्ठः स विपद्यते । ज्ञातो वा न चिरं जीवे
ज्जीवेद्वा दुर्वले द्वियः । तस्मादत्यंतवात्सल्यमांगार्भधानं न कारयेत् । अपि च द्वायां दी
र्घां गिरणामन्येन वा विकारेणोयसृष्टयांगार्भधानेनैव कुर्वति । पुरुषस्याप्येवं वि

धस्य एत एव दोषा भवेति । तत्र पूर्वोक्तैः कारणैः यतस्ति गर्भे गर्भाशये कटी वंज्ञाव
 स्ति शूलानि रक्तद्वर्तनं च । तत्र शीतैः परिषेका वगादप्रदोहादिरूपाचरेत् । जीवनी
 यस्तत्र शीतहीरया ते श्व । गर्भस्य स्फुरणमुडुमुडुस्तत्संधारणाथ्यं हीरमुत्पन्ना हि
 सिद्धं पाययेत् । प्रसन्नं समाने महाहयाश्वीपृष्टे शूलस्य गदरा नाहमूत्रसंगस्थानात्
 स्थानं च प्रकामलि गर्भे कोष्ठे संरंप्तस्तत्र स्निग्धशीताः क्रियाः कार्या विदनायाम्
 हृत्पृष्टे हृत्पृष्टे कारिका सिद्धं पयः शौद्रावर्कसि श्वं पाययेत् ।

२५ नल्लि सिद्धे प्रानाहि हिंशुसौवर्चललशुनसिद्धे। अन्यर्थी तु श्रवति स्ते
असृग्दरे कोष्ठागारिकाट्टिच्छिंउसमंगाधतकीकुसुममालतीगौरिकसज्जैरसर
सो जनचूणयिंशालाभंमधनाविनिह्यार। न्यग्रोधदित्वकप्रवालकल्कंवापय
सापाययेत्। उत्पलनाहिकल्कंवाकसेरुकशृंगाट्टककल्कंवापयसासृतेन
ओहं हककैटकायेन वा। शर्करामधमधरेण शान्तिपिष्टं न्यग्रोधाहिस्थिरमपरि
कीतं वा वस्त्रावययवयोन्योधारयेत्। अथाट्टपशो लितशो लिते मधककदेवहारुमं

जिष्णुपयस्यासिद्धं पयः पापयेत् । तदेवा ~~व~~ शमंतकशतावरी पयस्यासिद्धं
वा विहारिगंधादिमिद्धं वा । वहती द्वयो त्यत्नशतावरी सारिवापयस्यामध
कसिद्धं वा । एवं जिष्णुमुपक्रांताया उद्यावर्त्तं ते रुजागर्भं श्राप्यय्यते । व्यवस्थिते
च गर्भे गव्ये नो दुं वसित्मा दुमिद्धे न वापयसा नो जयते । (अतः) ते त्ववता स्नेह
वर्द्ध्यामि र्यवा शुनिरुक्कहा त्रकाही नो पाचनी योपसंस्कृता निरुपक्रमेण हा
वंतो मासा गर्भस्य वा तं त्यहा निवस्तु हरश्चलेषु पुराणानुदरीपनीयसंयुक्ताः ॥

पाययेत्। अरिष्टं वा वातो यद्द्वगृहीतत्वात् श्रोतमात्मीयेत् गर्भः सोति कालमति
 ष्ठति नावापद्यते। तमिंदुना स्नेहादि क्रमेणोपचरेत्। उक्ते शरमा सिद्धां मनल्पस्नेहा
 यवा गुं पाययेत्। माषां तिलविल्वशलाहसिद्धां चाकुल्माषान् नृनृनृयेत्। मधुमद
 कं चानुपिवेत्। सप्त रात्रं कालं तीतस्थपिनी गर्भो विशेषतः सध्यान्यमदृष्टो लतमुत्रा
 लेनातिह न्यात्। विषमेनासने सेवेता वातामि यन्ने एव शुष्यति गर्भः स तु कुक्षि
 ने दुरयति। मंहं मंहं स्पंदते वाता हंहं हंहं पयोभिर्मसि रसे श्चोपचरेत्। शुक्र

शोणितवायुनाप्रिप्रतिपन्नमनुवक्त्रातडीवमाध्यापरत्युङुः। तत्रापिलीयवत्
 प्रतीकारः। व्युत्तजडमासानुमासिकं। मधुकेंशात्मवीजंचपयसासुरहासुच।
 अशमेतकः कृष्णतिलास्वाम्रवह्वीशतावरी। वृहदादनीपयसाचलतासोत्यल
 सारिवा। अनंतासारिवारास्वापद्यामधुकमेवच। वृहत्पौकाश्मरीचापिही
 रशुंगावचोदृतं। पुष्पणीवत्माशिशुश्चदंष्ट्रामधुपर्णिका। शृंगाटकंविशोदहा
 कसनुमधुकेंसिता। वत्सेतेसन्नयोगाः। स्फुरदश्लोकसमापनाः यथासंख्यापुया

सुव्यागर्भश्चावेपथ्योद्युताः। कपिच हृहती विल्वपटोले हृत्निदिग्धिकाः। मूलानि
ह्रीरसिद्धानियायये द्विषगष्टमे। नवमेमधकानंताययस्यासारिवाः। पिवेत्। ह्रीरंशुं
ठीपयसाभ्योसिद्धंस्यादशमेहनि। सह्यीरावाहिताशुंठीमधकंसुरहारुच। एवमाप्या
येतेगर्भस्तंद्वास्तुक्कोपशाम्यति। निवृत्तप्रसवायास्तुपुनः। षड्शो वर्षेभ्यजद्वं प्रसवा
पानायाः। कुमारेत्पास्तुर्नवति। अथगर्भिणीव्याधुत्यत्रोत्पत्ययेत्तुद्वयेत। मधकराम्ना
नांनोपहितेनानुलोमायश्चसंशमनीयेव। मृदुप्रायाः। नवतिचाचासौवर्णसु

कृतं चूर्णं कुण्डं मधुमधु घृतं वचा । मत्स्याक्षकः शंखपुष्पी मधुसर्पिः सकाचनम्
 अर्कपुष्पी घृतं ह्योदं चूर्णितं कनकं वचा । सुवर्णं चूर्णं कुण्डर्यः श्वेताङ्गुली घृतं मधु
 त्वचोरोमिहिताः प्राणाः श्लोकाद्वंशुषनुष्यपि । कुमाशाणां वायुर्मेधावत्तपुष्टिकराः
 शुभाः ॥ ॥ इति गर्भणी व्याकरणं शारीरं दशमं समाप्तम् ॥ ॥ ॥ सूत्रस्थानं निदाने
 न शारीरेण समन्वितं । समाप्तं वेतुरीयं तेव ह्याम्यं चिकित्सितं ॥ सोऽश्रुते चंद्रदेने
 ह सिषट्क्रीसट्सुनुना । पाठशुद्धिः कृता तत्रेटी कामालोक्यजेज्जटी ॥ ॥ श्रीः ॥

७८

७८

१

19786